

Utvalg: **Formannskap**
Møtested: - Formannskapssalen
Dato: 13.06.2017
Tidspunkt: 09:30

Eventuelt forfall må meldes Servicekontoret snarest på tlf. 75 68 20 00. Vararepresentanter møter etter nærmere beskjed.

Det blir også gitt orientering om utviklingsmuligheter for Rognan Hotell

Rognan, 1. juni 2017

Rune Berg
Ordfører

Dette dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ingen håndskrevet signatur

Saksliste

Utvalgs- saksnr.	Tittel	Lukket
PS 72/2017	Referater/orienteringer formannskap 13.06.17	
PS 73/2017	Utbygging og finansiering av 3. byggetrinn Rognan Industrikai	
PS 74/2017	Vev-Al-Plast AS. Søknad om tilskudd til flytting av butikk	
PS 75/2017	RIBO. Søknad om utviklingstilskudd	
PS 76/2017	Klage på vedtak i sak 13/17. Bruksendring skogshusvær til fritidsbebyggelse	
PS 77/2017	Vedtak om iverksettelse av fjelloven av 1975 i Saltdal kommune	
PS 78/2017	Søknad om konsesjon på gnr. 17 bnr. 2 i Saltdal	
PS 79/2017	Søknad om konsesjon på gnr. 17 bnr. 18 i Saltdal	
PS 80/2017	Søknad om konsesjon på gnr. 9 bnr. 1 og 5 - Jan Ole Os	
PS 81/2017	Viggo Kristiansen. Motorferdsel i utmark etter § 6	
PS 82/2017	Jostein Samuelsen. Motorferdsel i utmark etter § 6	
PS 83/2017	Bjørn Fridtjofsen. Søknad om dispensasjon for motorferdsel i utmark	
PS 84/2017	Beredskapsplan for Saltdal kommune	
PS 85/2017	Regionalt Kompetansekontor Salten - Revidert samarbeidsavtale med vedtekter	

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		

Referater/orienteringer formannskap 13.06.17

Foreliggende dokumenter:

1	Referat fra regionmøte i LVK Nordland - korrigert
---	---

Orienteringer:

- Status for markering av 100 års jubileum på Vensmoen
- Orientering fra møte med fylkesmannen om forpliktende plan
- Orientering om utredning av tannhelseklinikker i Nordland

Rådmannens innstilling

Referat og orienteringer tas til informasjon.

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		

Utbygging av 3. byggetrinn Rognan Industrikai

Foreliggende dokumenter:

1	Grunnundersøkelser, Rognan industrikai. Multiconsult 03.04.17
2	Forprosjekt Rognan industrikai, datert 13.12.16
3	Miljøundersøkelser Rognan Industrikai. Multiconsult AS 25.04.17
4	Tegninger, Forprosjekt Rognan industrikai

Saksopplysninger

Saltdal kommune er eier av Rognan Industrikai. Kaia ble bygget med utgangspunkt i næringslivets behov, og første byggetrinn var ferdig i 2005. Spesielt Nexans Norway AS var avhengig av å få en tilgjengelig og god kailøsning, med økende behov for utskipning av sine kabelprodukter. Første byggetrinn av kaia innebar en kaifront med 73 m lengde og hadde en kostnad på 14,8 mill eks mva.

Kaia var mye i bruk allerede fra første stund, og med økende behov for lagerplass og mengder av utskipning ble det etter få år behov for en utvidelse. Som et ledd i økte kabelleveranser over sjø ble også kabeltransportbanen fra Nexans og ned til kaia bygd, og denne sto ferdig i 2009. Byggetrinn to av kaia ble gjennomført i 2011/2012, og kaia ble da utvidet med 66 m kaifront. Kostnaden utgjorde ca. kr. 23 mill eks. mva.

Nå er kaia igjen blitt for liten i forhold til dagens og framtidens behov. Nexans har lyktes i å oppnå omfattende kontrakter som innebærer leveranse av kabler med store dimensjoner både når det gjelder lengde og vekt, kontrakter som er svært viktig for bedriftens framtidsutsikter. Men utviklingen krever at kaia utvides for å gi tilstrekkelig plass.

Saltdal formannskap bevilget i sak 90/16 kr. 300.000,- fra næringsfond B til gjennomføring av forprosjekt for utbygging, og forprosjektet ble sluttført ved årsskiftet 2016/17. Formannskapet bevilget videre i sak 23/17 kr. 400.000,- fra næringsfondet til gjennomføring av geo- og miljøtekniske undersøkelser, disse ble sluttført i mars/april 2017. Av vedtakene går det fram at når kommunestyret skal ta endelig stilling til finansiering av byggeprosjektet skal det vurderes om bevilgede midler erstattes med låneopptak og tilbakeføres til næringsfond B.

Hensikten med forprosjektet var å klarlegge tekniske løsninger og omfang av en utvidelse. Videre skulle forprosjektet gi et kostnadsoverslag for utvidelsen som er tilstrekkelig grundig og detaljert til å bruke som grunnlag i en søknad om tilskudd fra Nordland Fylkeskommune.

Forprosjektet viser forslag til løsning for utvidelsen, med tilhørende kostnadsoverslag. Forprosjektet anbefaler utbygging av kaia som en forlengelse nordover med 65 m ny kaifront og 40 m bredde. Samlet kaifront etter utbygging blir 204 m. For å oppnå tilstrekkelig bredde lengst nord på kaia må fylkesvei 515 her flyttes noen meter vestover. Kaia planlegges bygget i betong med samme tekniske konstruksjon som eksisterende kai, og den innerste 2/3 av kaia blir bygget for å tåle ekstra høy last. I forprosjektet ble det også vurdert som et alternativ å bygge fjellhall i stedet for å utvide kaia, men dette har man gått bort fra pga. usikkerhet rundt fjellkvalitet og kostnadsomfang.

I prosjektet inngår også opparbeidelse av nødvendige parkeringsplasser sør for eksisterende kai. Dette er en mangelvare i dag. Rognan Industrikai er en ISPS-kai, og i perioder er kaia avstengt i forhold til trafikk. Det er derfor tvingende nødvendig at det etableres parkeringsplasser på utsiden av kaia.

Det er mest hensiktsmessig å gjennomføre utbyggingen som en totalentreprise. Anbudspapirer er allerede utarbeidet og prosjektet legges ut på «Doffin» i juni. Det er tatt forbehold om at endelig finansiering må på plass før igangsetting av prosjektet.

Samlet kostnadsramme vedrørende utbygging inkludert alt av prosjektering og planleggingskostnader er i forprosjektet beregnet til ca. kr. 57 mill eks. mva. Saltdal kommune har allerede søkt om tilskudd fra Nordland fylkeskommune til utbygging av kaia, en avklaring av søknaden forventes i juni. Før fylkeskommunen innvilger tilskudd må Saltdal kommune ha gjort vedtak om utbygging og dekning av egenandel i prosjektet. Når anbudsrunder er gjennomført og det foreligger vedtak om tilskudd fra fylkeskommunen må Saltdal kommunestyre ta endelig stilling til igangsetting av prosjektet og størrelse på låneopptak.

Vurdering

Etableringen av Rognan Industrikai har vært en svært nyttig investering for Saltdal kommune og næringslivet i kommunen. Særlig for Nexans Norway AS har kaia hatt avgjørende betydning for bedriftens eksistens og utvikling. Bedriften har i dag ca. 230 fast ansatte, et betydelig høyere antall enn før første og andre byggetrinn av kaia. Dersom kaia ikke hadde blitt etablert og senere utvidet vil ikke Nexans fått denne positive utviklingen, og det er ikke sikkert at bedriften hadde eksistert i dag.

Nexans sin bruk av kaia har hele tiden vært økende, men den benyttes også i stor grad av andre. Det er viktig at kaia har en fleksibilitet som gjør at den kan benyttes av flere, men man ser nå at kaia er for liten til å dekke en videre utvikling framover. Det er spesielt lagringsareal som har vært minimumsfaktoren, noe som også går ut over selve kaifunksjonen og fleksibilitet. En utfordring med kaias plassering er at det ikke er noe naturlig bakareal, i og med at den ligger like inntil fylkesveien og fjellfoten. Med den omfattende bruk som er i dag må man i en del tilfeller avvise potensielle brukere av kaia, og manglende areal er en flaskehals for videre utvikling av næringslivet i Saltdal. Utviklingen i eksisterende industri gjør at man nå er helt avhengig av at kaia utvides allerede i 2017/18.

Finansiering av utbyggingsprosjektet vil være en kombinasjon av egenfinansiering fra Saltdal kommune og tilskudd fra Nordland Fylkeskommune. Investeringens omfang medfører at kommunens egenfinansiering bare er realiserbar gjennom låneopptak. Kommunens faktiske

årlige utgifter knyttet til utbyggingen avgjøres av størrelse på låneopptak (avhenger av tilskuddsandel fra fylkeskommunen), og likeledes hvor mye næringslivet kan forventes å betale i leie for bruk av kaia.

Av lokalt næringsliv er det spesielt Nexans Norway AS som i dag er avhengig av den planlagte utbyggingen. Bedriften vil være en viktig bidragsyter i det totale finansieringsbildet, men har ikke mulighet på investeringsiden. Bedriften vil være leietaker, og ønsker å videreføre/revidere eksisterende leieavtale.

Helt siden etableringen av Rognan Industrikai har Saltdal kommune hatt en leieavtale med Nexans Norway om bruk av kaia. Leieavtalen er i dag utformet slik at leieprisen er en kombinasjon av en fast årlig leiesum pluss en variabel del som avhenger av lagringstid for kabel på kai og liggedøgn for båt ved kai. Slik avtalen har fungert til nå har Nexans betalt en leie som i stor grad tilsvarer samlede renter og avdrag som er knyttet til kommunens lån på kaia. Saltdal kommune har innledet samtaler med Nexans Norway AS om videreføring/revidering av avtalen og leiebetingelser. Ut fra disse drøftingene forventes det at bedriften blir en betydelig bidragsyter til å dekke store deler av de årlige samlede lånekostnadene knyttet til kaia gjennom betaling av leie.

Første og andre byggetrinn for kaia er finansiert gjennom låneopptak, tilskudd fra Nordland fylkeskommune og bruk av næringsfond. Pr. i dag har Saltdal kommune resterende lån på kaia på ca. kr. 15,0 mill (serielån og fastrente). Samlede renter og avdrag utgjorde for 2016 ca. kr. 910.000,-.

Behov for nytt låneopptak avhenger av byggekostnad og innvilget tilskudd. Kommunalt lån må tas opp som serielån, dvs. med fast årlige avdrag. Dette betyr at den totale rente/avdragsbelastningen vil være størst første året for deretter å bli redusert noe hvert år. Maksimal avdragstid er 40 år. Med dette som utgangspunkt forventes nødvendig låneopptak å medføre ca. 2- 2,3 mill i samlede renter/avdrag for dette lånet pr. år. Ettersom Saltdal kommune er Robek-kommune må et låneopptak også godkjennes av Fylkesmannen.

Det er utarbeidet forslag til reguleringsplan for utvidelsen av kaia. Denne ligger nå ute på høring, skal vedtas av kommunestyret i junimøtet.

Rådmannen ser det som meget viktig at Saltdal kommune legger til rette for en positiv utvikling av næringsliv i kommunen. I denne sammenheng har god infrastruktur avgjørende betydning, og bygging av de to første byggetrinn for eksisterende industrikai har vist seg å være helt avgjørende for utviklingen spesielt for bedriften Nexans Norway på Rognan. Nå er det igjen behov for utvidelse av kaia. En bygging allerede i 2017/18 er avgjørende for sikring og utvikling av nye arbeidsplasser i eksisterende industri, og vil samtidig gi et bedre grunnlag for evt. senere utvikling av ny næringsvirksomhet som er avhengig av kai.

Saltdal kommune vil gjennom utvidelsen av Rognan Industrikai legge til rette for en betydelig økning av antall arbeidsplasser i eksisterende næringsliv, og rådmannen anbefaler Saltdal kommunestyre å vedta utbygging av kaia. En forutsetning for et slikt vedtak må være at næringslivet bidrar betydelig til finansiering av kaia gjennom langsiktig leieavtale som dekker en vesentlig del av de årlige lånekostnadene knyttet til utbyggingen.

Rådmannens innstilling

1. Saltdal kommune vedtar utbygging av Rognan Industrikai i tråd med forprosjekt datert 13.12.16 fra Norconsult AS. Kostnadsramme kr. 57 mill eks. mva.
2. Saltdal kommune har søkt Nordland fylkeskommune om tilskudd til utbygging av kaia, og skal jobbe for å oppnå en høyest mulig ekstern finansiering
3. Saltdal kommune finansierer sin egenandel av prosjektet gjennom låneopptak
4. Det inngås langsiktig avtale med Nexans Norway AS om leieavtale for kaia.

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		

Vev-Al-Plast AS. Søknad om tilskudd til flytting av butikk**Foreliggende dokumenter:**

1	Søknad om tilskudd, datert 22.05.17
---	-------------------------------------

Saksopplysninger

Vev-Al-Plast AS har i dag hele sin virksomhet i Fiskvågmoen industriområde på Rognan. Vev-Al-Plast er en vekstbedrift som eies av Saltdal kommune, Nordland fylkeskommune og Nord-Norges diakonistiftelse. Målsettingen for vekstbedriften er å gi tilbud om tilrettelagt arbeid til personer med nedsatt funksjonsevne, gi tilbud om arbeidstrening til ungdommer og voksne med og uten arbeidserfaring, samt å føre mennesker inn i - eller tilbake i arbeid. Vev-Al-Plast har et tett samarbeid med NAV i forbindelse med sine tiltak. Bedriften er i tillegg en moderne produksjonsbedrift med stor bredde innenfor produksjon av produkter i plast, aluminium, tre og tekstiler. Vev-Al-Plast har også butikkutsalget tilknyttet sine industrilokaler. I butikkutsalget selges bl.a. kvalitetsmessig høyverdige husflidsprodukter som er produsert av Vev-Al-Plast AS sine VTA-deltakere (Varig tilrettelagt arbeid) og PV-deltakere (Produksjonsrettet verksted).

Tidligere hadde bedriften eget butikkutsalget i Rognan sentrum (Vevbua), men dette ble senere flyttet til industriområdet. Dette er en lite sentral beliggenhet for en butikk og gir manglende eksponering overfor publikum. Derfor har det flere ganger senere vært vurdert å flytte utsalget tilbake til Rognan sentrum eller alternativt Røkland.

Etter at RIBO nå har overtatt den tidligere bygningen til Arctic Lys & Design på Røkland har Vev-Al-Plast gjort avtale med RIBO om å flytte sin butikk til disse lokalene. I forbindelse med flytting og etableringen av butikken søker Vev-Al-Plast om et tilskudd på kr. 25.000,- fra Saltdal kommune.

Vurdering

Flytting av butikken er et av tiltakene i et moderniseringsprosjekt for å gjøre bedriften mere attraktiv for søkere som har som målsetting å komme seg i ordinært arbeid. Butikken skal gi tiltaksdeltakere relevant butikkarbeidstrening samtidig som den skal gjøre at omsetningen av

egenproduserte produkter skal øke. Dette som et ledd i omstillingen fra APS (Arbeidspraksis i skjermet virksomhet) til AFT (Arbeidsforberedende trening) hvor flere deltakere skal arbeide eksternt. Butikken forventes å gi større omsetning av varer som produseres i Vev-Al-Plast AS og som kan selges direkte til sluttbruker. Det gjelder i hovedsak husflidsrelaterte produkter, og også enkelte plastprodukter, aluminiumprodukter og fyringsprodukter. Det planlegges et nært samarbeid med Kaleido, slik at kunder kan besøke både Kaleidos kafe og bruktbuikk, samt Vev-Al-Plast sin husflidsbutikk.

Det er meget positivt at Vev-Al-Plast nå ser mulighet for å øke sin omsetning, og det er liten tvil om at en flytting til Rognan eller Røkland ville gjøre butikkens tilbud mer tilgjengelig for folk. At bedriften nå velger å etablere utsalget på Røkland har nok delvis sammenheng med at bedriften ser utviklingsmuligheter knyttet til RIBO's etablering her og at det allerede er et godt samarbeid mellom bedriftene i deres øvrige tilbud.

Saltdal kommune har normalt vært tilbakeholden med å gi støtte fra næringsfond til butikketableringer. De senere år har man allikevel gitt et mindre tilskudd til etablering av forretningsvirksomheter på Rognan. Dette med bakgrunn i ønsket om å ivareta og styrke Rognan som et attraktivt kommunesentrum.

Vev-Al-Plast blir leietaker i lokalene, og kostnadene knyttet til flyttingen/etableringen er i hovedsak mindre investeringer i utstyr samt kostnader forbundet med flytting. Samlet utgjør oppgitte kostnader kr. 103.900, men en del av det som inngår i kostnadsoppsettet må vel kunne defineres som driftskostnader i allerede eksisterende drift uavhengig av flytting.

Sammenlignet med andre etableringer på Rognan der kommunen har gitt tilskudd tidligere er kostnadene knyttet til flytting av butikken for Vev-Al-Plast relativt små. Flyttingen innebærer heller ikke noen ny etablering, men er videreføring av et eksisterende butikkutsalg som flyttes til andre lokaler. Saltdal kommune har generelt relativt lite midler på næringsfond, nye midler tilføres ved hvert årsskifte. Pr. i dag er det svært lite midler igjen etter årets tildeling, og bruk av midlene må prioriteres.

Det vises for øvrig til søknaden fra RIBO til flytting/etablering av virksomhet i den samme bygningen som Vev-Al-Plast skal ha sitt butikkutsalg, i denne saken har rådmannen tilrådd et tilskudd. Denne søknaden er ikke direkte sammenlignbar med søknaden fra Vev-Al-Plast, da RIBO's søknad omfatter flere elementer enn butikkutsalg og mer kostnader som er investeringer i bygningen m.m. Vev-Al-Plast vil som leietaker også gjennom et tilskudd til RIBO dra nytte av dette.

Ut fra en samlet vurdering vil rådmannen tilrå at det gis avslag på søknaden fra Vev-Al-Plast.

Rådmannens innstilling

Saltdal kommune avslår søknaden fra Vev-Al-Plast AS om tilskudd til flytting av butikkutsalg.

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		

RIBO. Søknad om utviklingstilskudd**Foreliggende dokumenter:**

1	Søknad fra RIBO, datert 18.04.17
---	----------------------------------

Saksopplysninger

Kaleido har fram til nå drevet butikken i sitt lokale like ved tidligere Prix på Røkland. Kaleidos bruktbutikk er en del av RIBO's arbeidstreningstilbud. Butikken selger i dag brukte bøker, møbler, porselen, kjøkkenutstyr, pyntegenstander m.m.

RIBO har nå kjøpt eiendommen som tidligere tilhørte Arctic Lys og Design AS på Røkland, og skal flytte Kaleidos bruktbutikk dit. Parallelt med flytting av butikken Kaleido flyttes også RIBO's lager og kontorvirksomhet fra leide lokaler på Vensmoenområdet til de nye lokalene..

RIBO overtok eiendommen 10. mars i år, og har siden da lagt ned store ressurser for å få bygget slik at det kan brukes til RIBO's formål. Etter ombygging/restaurering vil lokalene framstå som mer moderne og tidsriktige, og det vil blant annet inneholde en stor bruktbutikk. I tillegg vil andre leietakere komme inn i bygget for å komplettere driften. Det jobbes også med planer om å få til ny produksjonsrettet virksomhet i lokalene der det tidligere pågikk lysproduksjon. Det vil også bli aktivitet i kafedelen, og hele bygget vil bli malt utvendig og omprofilert. Det foreligger også planer om forskjønnelse av uteområdet slik at det fremstår som mer attraktivt.

I forbindelse med utvikling av de nye lokalene og innholdet i disse søker Stiftelsen RIBO v/Kaleido Saltdal kommune om et utviklingstilskudd på kr. 40000,-.

Vurdering

RIBO ble startet i 1979 og er i dag en selveid og selvdrevet stiftelse som tilbyr tjenester innenfor habilitering, rehabilitering, behandling og botilbud til personer med sammensatte utfordringer.

RIBO har organisert sin virksomhet i flere «underavdelinger», bl.a. RIBO Attføring, RIBO Prosjekt, RIBO Kompetanse, RIBO Arbeidstilbud/utdanning, Kaleido m.fl. Kaleido er et arbeidstreningstilbud for mennesker med behov for individuell veiledning og oppfølging. Kaleido tilbyr varierte arbeidsoppgaver som tilpasses de evner, kapasitet og erfaring deltakerne har. Kaleido har både bruktbuikk, verkstedavdeling, nærmiljøtjenester og rammeverksted.

Bedriften ser samlokalisering av Kaleidos aktiviteter samt flytting av aktivitet fra Vensmoen som viktig av mange grunner, først og fremst med tanke på gode og allsidige arbeidstreningstilbud for sine deltakere. I tillegg vil det være positivt både med tanke på tidsforbruk, miljø og økonomi.

Etter at Arctic Lys & Design la ned sin virksomhet har lokalene de benyttet ikke vært i bruk, og det er et stort pluss at det nå blir ny aktivitet her. Både med tanke på at det generelt er positivt med økt aktivitet i området, men også i forhold til at området framstår som attraktivt ved at bygninger og utearealer blir godt vedlikeholdt. For Kaleido som «bedrift» gir etableringen større mulighet for synliggjøring overfor publikum og dermed potensielt økt salg.

Rådmannen mener Saltdal kommune bør støtte etableringen med et utviklingstilskudd, men anbefaler at dette reduseres noe i forhold til det som er omsøkt. Saltdal kommune har generelt relativt lite midler på næringsfond, nye midler tilføres ved hvert årsskifte. Pr. i dag er det svært lite midler igjen etter årets tilføring, og bruk av midlene må prioriteres strengt. Størrelsen på et evt. tilskudd bør også vurderes opp mot tidligere gitt støtte til etableringer f. eks. i Rognan sentrum.

Rådmannens innstilling

Saltdal kommune innvilger RIBO v/Kaleido et utviklingstilskudd på kr. 25.000- i forbindelse med etablering av virksomhet i nye lokaler på Røkland. Tilskuddet belastes næringsfond B og utbetales mot dokumentasjon av utgifter.

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		

Klage på vedtak i sak 13/17. Bruksendring skogshusvær til fritidsbebyggelse

Foreliggende dokumenter:

1	Søknad om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel. Bruksendring fra skogshusvær til fritidsbebyggelse Gnr. 19, bnr. 17, Kvæle.
2	Klage på avslag om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel. Bruksendring fra skogshusvær til fritidsbebyggelse, gnr. 19, bnr. 17, Kvæle

Saksopplysninger

Grunneier på Gnr. 19 bnr. 2 klager på formannskapets vedtak i sak 13/17. Tiltakshaver søkte om dispensasjon fra arealplanen for bruksendring fra skogshusvær til fritidsbebyggelse. Saltdal formannskap vedtok i sak 13/17 å ikke innvilge søknaden. Det skal i behandling av saken tas stilling om det kommer nye opplysninger som gjør at vedtaket kan endres.

Vurdering *(kommentarer i kursiv)*

Klagens innhold

1. Skogshusværet er muntlig godkjent av kommunen. Byggingen er gjennomført i god tro i samråd med kommunens saksbehandlere jfr. melding om plassering og tegninger.

Prosjektet er gjennomført i to omganger:

- a) Bygging av skogshusvære på 12.5 kvm i 2012 og
- b) Tilbygg på 10 kvm i 2016

I tilfelle a) var skogshusvær inntil 15 kvm unntatt søknadsplikt i Saltdal kommune, noe som er bekreftet i saksframlegget. Byggesaksbehandler og skogbrukssjef ble forelagt plassering og skisser. Begge var kjent med forholdet til gårdsdriften og at grunnlaget for skogbruksdrift er marginal for denne fjelleiendommen opp mot tregrensen. Verken saksbehandler eller skogbrukssjefen hadde innvendinger til prosjektet. Bygging ble startet.

Kommentar:

Det foretas normalt ingen reaksjoner på bygninger under 15 m² så lenge disse skal benyttes til skogshusvær. Plan og bygningslova § 20-5 Tiltak unntatt fra søknadsplikt Mindre frittliggende byggverk knyttet til drift av jordbruks-, skogbruks- og reindriftsområder” er i henhold til pbl. § 20-3 første ledd b) unntatt fra søknadsplikt. Saltdal kommune har hatt kontakt med tidligere skogbrukssjef som også bekreftet denne praksisen. Imidlertid ville større bygg være gjenstand for en landbruksfaglig vurdering.

Opplysning klager

Vi hadde ønske om en mindre utvidelse av bygget. Igjen rådførte vi oss med kommunens byggesaksbehandler fordi vi var usikker på regelverket, jf. spørsmål om søknadsplikt ved utvidelse mindre enn 15 kvm. Vedkommende lovte å sjekke opp saken og ta kontakt. Vi fikk ingen tilbakemelding. Dette ble forstått slik at det bare var meldeplikt for tilbygget. Tilbygget ble realisert og tenkt meldt kommunen ved slutføringen.

Kommentar:

Det finnes ikke dokumentasjon på slik henvendelse til Saltdal kommune. Det finnes heller ikke noe dokumentasjon på svar ut fra kommunen. Unntaket fra søknadsplikten forutsetter at det som skal gjøres er i samsvar med gjeldende planer for området og bestemmelser i plan- og bygningsloven. Tiltakshaver har ansvar for at tiltaket utføres i samsvar med plan- og bygningslovens bestemmelser, forskrifter, kommuneplanens arealdel, reguleringsplan og tillatelser. Tiltakshaver er bl.a. ansvarlig for avklaring av plangrunnlaget for tiltaket, bl.a. når det gjelder formål og utnyttelsesgrad.

Når tiltakshaver ikke har fått svar fra Saltdal kommune er det tiltakshavers plikt å påse at en får de opplysningene som er nødvendig i saken. Det vises også til at kommunikasjonen har vært muntlig. Dersom dette var en skriftlig henvendelse (eks. søknad) er det normale en svarfrist på 3 uker. Dersom tiltakshaver velger å starte tiltaket før svar er kommet, risikerer tiltakshaver at bygninger som likevel er oppført i strid med Pbl kan få pålegg om riving, stopp i bruk etc. Tilbygget er sådan påbegynt uten at tiltakshaver har fått dette endelig avklart med plan og bygningsmyndighetene.

Opplysning fra klager

I august 2016 fikk vi telefon fra byggesaksbehandler med beskjed om at kommunens innleide takstmann hadde funnet ei hytte på vår eiendom uten at det fantes papirer i arkivet. På et møte dagen etter bekreftet imidlertid saksbehandler at tidligere innlevert dokumentasjon i form av skissetegning og koordinater for plassering av bygget nå var funnet og lagt til saksmappa. Det fulgte ingen forklaring på hvor papirene kom fra, men mer antydninger om ulovlig bygging. Dette gjentok seg på et møte 06.09.2016 med flere fra kommunens administrasjon til stede.

Kommentar.

Dokumentet som omfatter første utbygging er arkivert i saker for bygninger unntatt søknadsplikten på gjeldende Gnr/bnr. Dette er imidlertid kun en dokumentasjon på plassering av bygningen (ferdigmelding) av første del på 12.5 kvm.

Opplysning fra klager

I denne saken har vi forholdt oss til de faglige rådene vi har fått underveis. Byggingen av kryptinnet» på nå 22,5 kvm er gjennomført i god tro om at vi har fulgt lovverk og gjeldende spilleregler. Ingen ting er forsøkt skjult fra vår side.

Saltdal kommune har skiftet bemanning på dette fagfeltet. Saksframlegget tyder på at forståelse av regelverket er endret / innskjerpet i løpet av disse årene. Vi kan vanskelig akseptere at vurderingene gis tilbakevirkende kraft i at forvaltningspraksis blir sterkt personavhengig og at man i møter blir beskyldt for ulovlig hyttebygging uten grunn. Skogbrukssjefen har også vært kjent med bruken av bygget og godkjent dispensasjon fra lov om motorferdsel i januar 2016 til skogshusværet.

Kommentar

Det vises her til søknad om motorferdsel jfr. delegert sak 50/16 datert 20.01.2016 som ble vedlagt forrige vedtak. Her fremkommer det at det søkes om motorisert ferdsel til hytte og ikke skogshusvær. Bygninger under 15 kvm som er unntatt søknadsplikten og er ikke i bygningsbasen. Skogbrukssjefen som behandler søknaden har basert seg på tiltakshavers opplysninger at bygningen var fritidsbebyggelse og ikke et skogshusvær. Søknaden indikerer hvilken bruk «skogshusværet» etterhvert har fått.

Søknad om motorisert ferdsel er også innvilget før kommunen ble opplyst gjennom eiendomstakseringen at det var oppført en «fritidsbolig» på eiendommen. Kommunen har ikke opphevet vedtaket og tiltakshaver benytter seg fremdeles av denne i dag.

Det vises forøvrig til at saken dreier seg om bruksendring fra skogshusvær til fritidsbebyggelse. Det er ikke innskjerpet praksis i kommunen. Bygninger utover 15 m² vil være gjenstand for en landbruksfaglig vurdering.

Vi erkjenner bare en feil, nemlig at kontakten med forvaltningen ikke ble skriftlig dokumentert underveis. Vi stolte på de forsikringer som ble gitt.

2. Søknaden oppfyller kommunens prinsipper om spredtfritidsbebyggelse

Kommentar:

Det vises til saksutredning 13/17 der det er gjennomgang av planprinsippene og at utbyggingen er i strid med denne.

3. Like saker bør behandles likt i Saltdal kommune.

I vedlegg til saken er det tatt inn en tilsvarende søknad om dispensasjon fra kommuneplanens arealdel f bruksendring fra skogshusvær til fritidsbebyggelse på gnr. 19, bnr. 3. Søknaden ble imøtekommet i 2015 til tross for at den opprinnelige godkjenningen var knyttet til ei anleggsbrakke som senere ble kondemnert og erstattet med et nytt og større byggverk. Vi har selvsagt ingen ting *i mot* dette vedtaket. Men ettersom saksutviklingen er lik vårt tilfelle, men med motsatt konklusjon, så gir dette et inntrykk av at ganske like saker om bruksendring behandles ulikt- til og med noenlunde samtidig. Tilsvarende er det for vurderingene knyttet til nabohyttene opp mot tregrensen. Her vurderes kriteriene for spredt fritidsbebyggelse i det samme landskapet annerledes enn i vårt tilfelle. Dette er like situasjoner som med formannskapets vedtak har fått helt ulikt utfall. Disse eksemplene illustrerer en urimelig forskjellsbehandling av like saker. Det bør ikke Saltdal kommune være bekjent av, særlig når man påberoper seg å være «lmøtekommende - Løsningsorientert - Ansvarlig». Ut fra foranstående ber vi om at Saltdal formannskap fatter følgende vedtak:

Kommentar:

Vedlagt følger formannskapets vedtak i sak 73/15. Denne saken er også vedlagt og referert til formannskapets behandling i forrige vedtak. Bruksendringen ble tillatt i et område med eksisterende fritidsbebyggelse med omkringliggende hytter. Dispensasjonen fulgte opp de prinsippene en har hatt som retningsgivende ved utarbeidelse av arealplanen. Tiltakshaver er

oppfordret til å lokalisere sin hytte til slike områder (jfr. vedtak i saken). En kan ikke se at disse to sakene er like og at kommunen har gjort noen usaklig forskjellsbehandling.

Konklusjon

En kan ikke se at klager har gitt Saltdal kommune opplysninger i saken som ikke var kjent tidligere og som medfører at vedtak i saken bør endres.

Forslag til løsning

Alternativ til riving av hele bygningen er at tiltakshaver tilbakefører bygningen i opprinnelig stand som skogshusvær og benyttes til dette i etterkant. Imidlertid er det ikke dette tiltakshaver har søkt om. Det vil derfor være en forutsetning at tiltakshaver trekker søknaden før Fylkesmannen i Nordland gjør vedtak i saken.

Rådmannens innstilling

Saltdal kommune kan ikke se at det er kommet nye momenter i saken. Vedtak i sak 73/15 opprettholdes og saken ekspederes til Fylkesmannen for videre behandling.

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		13.06.17
Kommunestyre		21.06.17

Vedtak om iverksettelse av fjelloven av 1975 i Saltdal kommune

1 Rådmannens innstilling

Rådmannen innstiller på at Saltdal kommunestyre vedtar følgende:

1. Saltdal kommune vedtar å iverksette fjelloven ved å oppnevne et fjellstyre i henhold til fjellova § 3 første ledd. Fjellstyret skal administrere bruken av allmenningsrettighetene på statsgrunn i kommunen i henhold til fjellova § 3 annet ledd.
2. Fjellstyret skal i henhold til fjellova § 11 disponere en fjellkasse der de inntekter som følger av fjellova skal inngå.
3. Saltdal kommune vil gjennom dette vedtaket styrke det lokale selvstyre over utmarksressursene i kommunen. Det er en målsetting at de inntekter som staten gjennom Statskog SF i dag mottar fra bruk av disse utmarksressursene, tilfaller fjellstyret til lokalbefolkningens beste.
4. Kommunestyret ber rådmannen underrette Statskog SF og Landbruks- og matdepartementet om vedtaket, med anmodning om snarlig dialog om den praktiske gjennomføringen av vedtaket.

2 Vedlegg:

- Voksenåsenklæringen: Politisk grunnlag for en sentrumsregjering utgått av Kristelig Folkeparti, Senterpartiet og Venstre, 14. oktober 1997
- Vedtak i Nordland fylkesting om nærmere utredning av lokal forvaltning, 20. februar 2017
- Vedtak i Troms fylkesting om ny forvaltningsordning for utmark i Nordland og Troms, 14. mars 2017

- Høyres stortingsvalgprogram 2017–2021, punkt om lokal forvaltning i Nordland og Troms, 9.–12. mars 2017
- Senterpartiets stortingsvalsprogram 2017-2021, side 32-33 og 35
- Arbeiderpartiets stortingsvalsprogram 2017-2021, side 64-65
- Skriftlig svar fra landbruks- og matminister Dale til representantsspørsmål om Statskogs SFs inntekter fra Nordland og Troms
- Innstilling fra næringskomiteen til jordbruksmeldingen: <https://stortinget.no/globalassets/pdf/instillinger/stortinget/2016-2017/inns-201617-251s.pdf>

3 Andre dokumenter, ikke vedlagt

- NUT 1969: 1 Innstilling om Lov om utnyttelse av rettigheter og herligheter i statsallmenningene (fjellogen)
- Ot.prp. nr. 32 (1973–1974) Om lov om utnyttning av rettar og lunnende m.m. i statsallmenningane (fjellova)
- NOU 2007: 13 Den nye sameretten, bind A, kapittel 14 (ikke elektronisk tilgjengelig)

4 Fremstilling av sakens bakgrunn

Kort sammendrag av saken:

I Saltdal kommune er alt arealet som staten eier umatrikulert, såkalt opprinnelig statsgrunn. Det er Saltdal kommunes syn at det er avklart at det eksisterer allmenningrettigheter på statens grunn i kommunen (statsallmenning), og at lov av 6. juni 1975 om utnyttning av rettar og lunnende m.m. i statsallmenningane (fjellova) gjelder for forvaltning av statsgrunn i kommunen.

Saltdal kommunes syn er at fjellova allerede gjelder i kommunen fordi det er statsallmenning i kommunen. Kommunens vedtak om å opprette fjellstyre er en følge av kommunens prinsipale syn. Med de politiske vedtak som foreligger fra Nordland og Troms fylkesting, Høyres landsmøte, Senterpartiets landsmøte og Arbeiderpartiets landsmøte i 2017, er det Saltdal kommunes syn at regjeringen må akseptere fjellovens anvendelse i Saltdal kommune, herunder også kommunens vedtak om å oppnevne fjellstyre.

For aktuelle allmenningsretter vil et fjellstyre oppnevnt av Saltdal kommunestyre administrere bruken i henhold til fjellovas bestemmelser. Fjellstyret skal etter fjellova § 3 ha fem medlemmer og minst to medlemmer – med varamedlemmer – skal ha rett til allmenningsbruk i allmenningen. Kongen – regjeringen – kan bestemme at en av de to eller begge skal være reineiere. Videre skal jakt-, fiske- og friluftsinnteresser være representert i fjellstyret. Sammensetningen av fjellstyret skal sikre en ivaretagelse av de allmenningsberettigedes rettigheter i allmenningen. Det er kommunestyret som formelt velger fjellstyremedlemmene.

4.1 Fjellovass virkeområde

Store deler av statsgrunnen i Nordland og Troms forvaltes i dag av Statskog SF,¹ som grunneier.² Statskog SF eier om lag 59 000 km² av landarealet i Norge og ca. 13 000 km² ligger i Troms fylke og 17 000 km² i Nordland fylke.³ Innenfor dette eiendomskomplekset er det statsgrunn, der gårdbrukere i Nordland og Troms har rettigheter på allmenningsrettslig grunnlag. Det er blant annet slått fast i Utmarkskommisjonens dommer. [dersom det er avgjørelser som berører kommunen, innta følgende: se nedenfor i punkt 4.3.]

Fjellova § 1 regulerer hva og hvor loven gjelder. I § 1 heter det:

*«Føresegnene i lova her gjeld for statsallmenningane.
Kongen kan ta avgjerd om at lova heilt eller delvis skal gjelde også for andre område som tilhøyrer staten.
For skogsdrift og hogstrettar i skog gjeld lova ikkje.
Rettar i statsallmenningane i kraft av særleg heimel går ikkje inn under lova.»*

Det fremgår av første ledd i bestemmelsen at loven gjelder «statsallmenningane». I Ot.prp. nr. 32 (1973–74) heter det om dette:

«Spørsmålet om avgrensinga av området for lova har også ei anna side, nemleg den geografiske: Kva for eigedomar skal lova gjelde for? Det som er sagt i utkastet, og som også står i lova frå 1920 § 1, er at lova gjeld for statsallmenningane. Med dette meinest den umatrikulerte statsgrunn i Sør-Norge til og med Nord-Trøndelag fylke (jfr. stortingsvedtak 11. mars 1926). Elles gjeld lova ikkje, med mindre det måtte verte særskilt fastsett at den skal gjere det. Men skulle det bli rettsleg fastslått at noko av den umatrikulerte statsgrunn i Nord-Norge er statsallmenning, følgjer det av seg sjølv at lova dermed også gjeld for slike område. (...).» (Understreket her.)

For det tilfelle at det er statsgrunn i kommunen, vil uttalelsen over medføre at fjellova allerede gjelder. Denne rettsoppfatningen ble også lagt til grunn av Samerettsutvalget II (SRU II), som vurderte den rettslige status av statens grunn i Nordland og Troms i utredningens punkt 14.5.2.2:

«Etter Samerettsutvalgets syn kan det i dag legges til grunn at i den utstrekning statens eiendomsrett kan opprettholdes, må deler av statens grunn i Nordland og Troms anses som statsallmenninger i rettslig forstand fordi grunnen har de karakteristika som kjennetegner statsallmenningsgrunn.»

I fjellova § 1 annet ledd fremgår det at «Kongen» kan bestemme at fjellova skal gjelde også for andre områder som tilhører staten. Det innebærer at fjellova kan innføres for statsgrunn i Nordland og Troms ved vedtak som treffes av regjeringen.⁴

¹ SF er selskapsbetegnelsen for «statsforetak».

² En del statsgrunn eies blant annet av Forsvaret og av Opplysningsvesenets fond.

³ Se NOU 2007: 13 bind A på side 598 flg.

⁴ I lovbestemmelsen står det «Kongen».

I det følgende gjør vi kort rede for Lov om utmarkskommisjon for Nordland og Troms. Deretter, i punkt 4.3, omtaler vi kort de avgjørelser fra Utmarkskommisjonen som slår fast at det er allmenningsrettigheter i de aktuelle områdene med statsgrunn i Saltdal kommune. I punkt 4.4 går vi gjennom hvilken betydning avgjørelsene har for kommunen.

4.2 Utmarkskommisjonen for Nordland og Troms av 1985

Ved Lov om utmarkskommisjon for Nordland og Troms av 1985, ble det opprettet en dømmende kommisjon med myndighet til å ordne rettsforhold, herunder fastsette grenser, mellom staten og andre for høyfjell og utmark i de to fylkene.⁵ I § 1 i loven het det:

«Det opprettes en dømmende kommisjon (utmarkskommisjonen) for å ordne rettsforholdene mellom staten og andre vedrørende høyfjellsområder og andre utmarksområder i Nordland og Troms fylker. Som staten regnes i denne lov også andre som forvalter eiendom på statens vegne.»

Kommisjonen bestod av fem faste medlemmer og to varamedlemmer (§ 3). I henhold til § 2 hadde kommisjonen følgende mandat:

«Kommisjonen har myndighet til ved dom med bindende virkning for alle vedkommende:

- 1. å fastslå om staten er eier av grunnarealer eller ikke,*
- 2. å fastsette grenser mellom statens grunnarealer og tilstøtende grunnarealer,*
- 3. å fastslå om bruksretter, herunder allmenningsretter, er til eller ikke på statens grunnarealer, og i tilfelle hvem som har bruksrett.»*

Det sentrale i denne sammenheng er at Utmarkskommisjonen hadde rettslig myndighet til å avgjøre om det på statsgrunn var opparbeidet allmenningsretter, nr. 3, altså om det også i Nordland og Troms er statsallmenning.

Utmarkskommisjonens avgjørelser kunne ankes direkte til Høyesterett av berørte parter, jf. § 17. Nedenfor redegjøres det for de avgjørelser truffet av kommisjonen, som berører statsgrunn beliggende i Saltdal kommune.

⁵ Loven er opphevet fra 1. januar 2008.

4.3 Utmarkskommisjonen for Nordland og Troms: Avgjørelser om statsgrunn i Saltdal kommune

Utmarkskommisjonen har behandlet 3 saker som omhandler statsgrunn i Saltdal kommune. De 3 sakene er: Saltdalsfeltene: Saltdal nordøst og Saltdal sørvest. Skjerstadfeltet: Dverset.

Følgende domsslutning ble satt i saken foruten fastsettelse av grense mellom privat eiendom og statsalmenningens eiendom:

«De private eiendommer tilkjennes beiterett på statens grunn på allmenningsrettslig grunnlag».

4.4 Betydningen av Utmarkskommisjonens avgjørelser om allmenningsretter i Saltdal

Som det er vist til i punkt 4.1 ovenfor, er det i forarbeidene til fjelloven av 1975 uttalt at dersom det skulle slås fast at noe av den umatrikulerte statsgrunn i Nordland og Troms er statsallmenning, så vil det følge av seg selv at fjelloven også gjelder for disse områdene.

Kommunens syn er at fjellova § 1 første ledd innebærer at fjellova allerede gjelder i kommunen fordi det er rettskraftig fastslått at det er statsallmenning i Saltdal kommune, jf. uttalelsen i forarbeidene sitert ovenfor. Det vises til punkt 4.3 over, der det er en nærmere omtale av avgjørelser fra Utmarkskommisjonen som slår fast at det er allmenningsrettigheter i de aktuelle områdene med statsgrunn i Saltdal kommune.

Avgjørelsene fra Utmarkskommisjonen innebærer at fjelloven gjelder for de områder i Saltdal kommune der det er opparbeidet beiterettigheter på allmenningsrettslig grunnlag. På denne bakgrunn vil kommunen *iverksette fjellova* ved å treffe vedtak om å oppnevne fjellstyre, jf. § 3 i fjellova.

Fjellova § 1 annet ledd gir en adgang for å be Kongen – Regjeringen – om å treffe en beslutning om å godkjenne Saltdal kommunes vedtak om at fjellova skal gjelde i kommunen, uten at det reises sak om hvorvidt statsgrunnen er statsallmenning. Selv om departementet skulle være uenig i kommunens prinsipale syn, kan det etter bestemmelsens annet ledd treffes vedtak om at fjellova skal gjelde. Slikt vedtak kan også treffes for eventuell statsgrunn i kommunen der Utmarkskommisjonen ikke har slått fast at det er allmenningsrettigheter.

Dersom det skulle være statsgrunn i kommunen der det ikke er slått fast at det er allmenningsrettigheter, vil kommunen be om at Regjeringen treffer etterfølgende vedtak om å godkjenne oppnevning av fjellstyre også for disse områdene, slik at *fjellova innføres* for disse områdene.

5 Økonomiske konsekvenser

En følge av at fjellova gjelder i kommunen og at kommunen oppnevner fjellstyrer, er at inntekter som følger av loven skal gå inn i en fjellkasse som administreres av fjellstyret, jf. fjellova § 11 første ledd. Hovedregelen er at fjellkassen skal brukes til å styrke allmenningen, jf. § 11 tredje ledd. Dersom overskuddet i fjellkassen er større enn det som trengs til tiltak i allmenningen, kan overskuddet benyttes til å styrke næringsgrunnlaget i de bygdene som har rett til allmenningsbruk. Inntekter til fjellkassen er regulert i §§ 12, 21, 25 og 29 i fjellova.

I henhold til § 12 skal fjellkassen tilføres halvparten av tomtefesteinntektene fra hytter og hotell som staten har på allmenningsgrunnen. Videre skal inntekter ved bortleie av kulturbeite eller dyrkingsjord til andre jordbrukere enn de som er allmenningsberettiget, gå til fjellkassen, jf. § 21. Inntekter ved salg av jaktkort går også til fjellkassen, jf. § 25 og det samme gjelder ved løsning av fiskekort, jf. § 29. Reguleringen av inntekter til fjellkassen og hvordan inntektene kan disponeres, sikrer at inntektene som genereres på statsgrunnen tilbakeføres til allmenningen og lokalt næringsliv. Inntektene blir dermed værende lokalt og det vil bli en klarere sammenheng mellom inntektene som skapes lokalt og styrking av allmenningen(e) og lokalsamfunnene i tilknytning til denne/disse. Det er en målsetting at de inntekter som staten gjennom Statskog SF i dag mottar fra bruk og forvaltning av utmarksressursene på statsgrunn, tilfaller fjellstyret til lokalbefolkningens beste og uten kostnader for den enkelte kommune. Det er en forutsetning at vedtaket ikke fører til økte kostnader for de allmenningsberettigete.

Til arbeidet med NOU 2007: 13 A ble det innhentet opplysninger om Statskog SFs inntekter fra Nordland og Troms. Brutto omsetning i 2005 var 67,7 millioner kroner.⁶ I skriftlig svar fra landbruks- og matminister Dale til stortingsrepresentant Knag Fylkesnes (vedlagt) fremgår det at omsetningen i 2016 var 116,5 millioner kroner. Resultatet fra løpende drift i de to fylkene viser et overskudd på 10 millioner kroner, ikke medtatt engangsgevinster på 26,5 millioner kroner for skogvernerstatninger og salg av fast eiendom. Tallene viser at Statskog SF har store inntekter fra virksomheten i Nordland og Troms.

⁶ Dette fremgår under punkt 14.9.3.1.

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		

Søknad om konsesjon på gnr. 17 bnr. 2 på Øvre Drageid i Saltdal

Foreliggende dokumenter:

Søknad om konsesjon på erverv av fast eiendom datert 31.3.17

Kart over omsøkt eiendom

Klage på beregning av eiendomsskatt med verditakst av eiendommen av 20.10.2006

Sakens bakgrunn:

Inger-Lise Pettersen søker om konsesjon for erverv av gnr. 17 bnr. 2 i Saltdal. Hun er datter av overdrager, og søker konsesjon fordi hun ikke skal bosette seg på eiendommen jf. konsesjonsloven § 5 annet ledd.

Eiendommen ligger på Øvre Drageid, ca 10 km sør for Rognan sentrum. Gnr. 17 bnr. 2 er bebygd med våningshus, driftsbygning, uthus/skytte og hytte. Våningshuset oppgis å være i middels til dårlig teknisk stand, driftsbygning og uthus i dårlig teknisk stand og hytte på «fellesland» i middels teknisk stand.

Totalarealet er på 291 dekar, hvorav 33 dekar er dyrka mark og 237dekar er produktiv skog. I tillegg har eiendommen andel i «fellesland», med blant annet rettigheter til jakt og fiske på gnr. 17 og fiskerett i Saltdalselva.

Området bruket ligger i har gode jordbruks- og skogbruksvilkår.

Eiendommen har ikke vært bebodd siden søkers besteforeldre bodde her, og siden har eiendommen vært benyttet som fritidseiendom. Søker planlegger å fortsatt bruke eiendommen til fritidsformål. Søker er bosatt i Korgen, og eier ikke annen eiendom i Saltdal. Hennes ektefelle eier et småbruk i Nærøy kommune.

Jordbruksarealene leies bort til et nabobruk med ammeku, mens skogsdriften de siste ti årene har vært begrenset til hogst til eget bruk.

Overdragelsen er betegnet som arv, og verdisatt til 900 000kr.

Hjemmelsgrunnlaget

Konsesjonsloven

§ 1. (lovens formål)

Loven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet, bl.a. for å tilgodese:

1. framtidige generasjoners behov
2. landbruksnæringen
3. behovet for utbyggingsgrunn
4. hensynet til miljøet, allmenne naturverninteresser og friluftinteresser
5. hensynet til bosettingen

§ 5. (unntak på grunnlag av erververens stilling)

... Ved erverv av bebygd eiendom hvor fulldyrka og overflatedyrka jord er mer enn 25 dekar, eller eiendommen består av mer enn 500 dekar produktiv skog, er konsesjonsfriheten etter første ledd nr. 1 og 2 betinget av at erververen bosetter seg på eiendommen innen ett år og selv beboder den i minst 5 år. Som bebygd eiendom regnes her eiendom med bebyggelse som er eller har vært brukt som helårsbolig. Det samme gjelder eiendom med bebyggelse som ikke er tatt i bruk som helårsbolig, herunder eiendom med bebyggelse under oppføring dersom tillatelse til bebyggelse er gitt med sikte på boligformål. Erverver gjenlevende ektefelle eiendom fra sin avdøde ektefelle som eier eller ved uskifte, skal botiden gjenlevende har gjennomført før overtagelsen regnes mot pliktiden.

§ 9. (særlige forhold for landbrukseiendommer)

Ved avgjørelsen av søknad om konsesjon for erverv av eiendom som skal nyttes til landbruksformål skal det legges særlig vekt på:

1. om den avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling
2. om erververs formål vil ivareta hensynet til bosettingen i området
3. om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning
4. om erververen anses skikket til å drive eiendommen
5. om ervervet ivaretar hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet

Konsesjon skal i alminnelighet ikke gis dersom det ved ervervet oppstår sameie i eiendommen, eller antallet sameiere økes. Det kan gis konsesjon til selskaper med begrenset ansvar. Det skal legges vekt på hensynet til dem som har yrket sitt i landbruket.

Det kan gis konsesjon til selskaper med begrenset ansvar. Det skal legges vekt på hensynet til dem som har yrket sitt i landbruket.

Første ledd nr. 1 og 4 gjelder ikke sak der nær slekt eller odelsberettiget søker konsesjon fordi de ikke skal oppfylle boplikten etter § 5 annet ledd. I slik sak skal det i tillegg til første ledd nr. 2, 3 og 5 blant annet legges vekt på eiendommens størrelse, avkastningsevne og husforhold. Søkerens tilknytning til eiendommen og søkerens livssituasjon kan tillegges vekt som et korrigerende moment.

§ 11. (vilkår for konsesjon)

Konsesjon etter loven kan gis på slike vilkår som i hvert enkelt tilfelle finnes påkrevd av hensyn til de formål loven skal fremme. Det kan lempes på vilkårene etter søknad.

Kongen skal ut fra hensynet til bosetting, helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskap ta stilling til om det er påkrevd å stille vilkår om boplikt, og om boplikten skal være en personlig plikt for eier.

Vurdering

Konsesjonsloven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern av landbrukets produksjonsarealer, og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet. Det er et politisk ønske om økt harmonisering mellom bruksstruktur og eiendomsstruktur i landet.

Konsesjonslovens § 9 fjerde ledd sammenholdt med første ledd angir de momenter som tillegges vekt dersom nær slekt søker konsesjon fordi boplikten etter konsesjonsloven § 5 annet ledd ikke skal oppfylles. Det skal legges særlig vekt på hensynet til bosetting, en driftsmessig god løsning, helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet. Bare hvis de samlede vurderingene av de øvrige momentene etterlater tvil om hvordan samfunnsinteressene best kan ivaretas, kan livssituasjonen eller tilknytningen etter omstendighetene bli avgjørende. Dette innebærer at det ikke er hensynet til eier som skal være avgjørende for avveiningen.

Hensynet til bosetting

Med bosetting menes både bosetting på eiendommen saken gjelder og i området for øvrig. Dette innebærer at følgene for lokalsamfunnet har betydning ved vurderingen. Innbyggertallet i kommunen har gått ned de siste tiårene, og prognosene viser en fortsatt nedgang frem mot 2030. Det er stor interesse for ledige gårdsbruk i kommunen, og mange av tilflytterne er interessert i nettopp slike eiendommer. Saltdal kommune har et mål om å opprettholde bosettingen i kommunen, og det er da viktig at slike attraktive eiendommer opprettholdes som bosted. Det er sannsynlig at denne eiendommen ville være attraktiv på det frie marked, og på grunn eiendommens størrelse vil det bli stilt krav om boplikt ved et slikt salg.

I rundskriv M-2/2009 "Konsesjon og boplikt" sies dette om husforholdene: *Boplikt etter konsesjonsloven § 5 annet ledd gjelder eiendom som er eller har vært brukt som helårsbolig. Er det dårlige husforhold på eiendommen, må en følgelig vurdere om eiendommen er egnet til, og kan fungere som boplass. Ved denne vurderingen må det sees hen til eiendommens beliggenhet, muligheter for oppgradering til vanlig god standard med innlagt strøm, vann og kloakk, veiforhold til eiendommen m.m. Det må videre tas stilling til om det er påregnelig at andre vil erverve eiendommen til boligformål.*

Huset oppgis å være i middels til dårlig teknisk stand, og har i lang tid vært i bruk som feriebolig. Huset fremstår som godt vedlikeholdt utvendig, men som søker opplyser er det behov for større restaureringsarbeider (blant annet syll, mur, gulv og isolering) før eiendommen er oppgradert til vanlig god standard. Det er innlagt strøm, vann og kloakk på eiendommen.

Med utgangspunkt i eiendommens beliggenhet, muligheter for oppgradering til vanlig god boligstandard og etterspørselen etter slike eiendommer i Saltdal anses det som sannsynlig at andre vil erverve eiendommen med sikte på selv å bo der. Ut i fra bosettingshensynet bør det derfor ikke gis konsesjon til søkere som ikke ønsker å bosette seg på eiendommen.

En driftsmessig god løsning

Det er et nasjonalt mål å skape et robust landbruk med stabile arbeidsplasser og god lønnsomhet. Dette innebærer blant annet at en må tilstrebe en bruksstruktur som gir grunnlag for å redusere kostnadene og tilpasse driften til endringer i rammebetingelsene for norsk landbruk. Eiendomsstørrelsen og den fysiske utformingen av eiendommen er viktige faktorer for å få det til. Driftsmessig gode løsninger forutsetter rasjonelle driftsenheter. Disse eiendommene, med forholdsvis store tunområder og tilknyttende utmarksressurser, er populære bosteder i dag. I et lengre perspektiv vil de kunne være utgangspunkt for utvikling av landbruksbaserte næringer knyttet til tun og utmark.

Som for de fleste landbrukseiendommer i Saltdal har eiendommen for lite innmarksarealer til at det er påregnelig at eiendommen kan drives som en selvstendig driftsenhet med tradisjonell jordbruksproduksjon basert kun på egne ressurser. Eiendommen har ikke vært i selvstendig drift på flere tiår. Eiendommen drives i dag ved bortleie, og det synes som om den driftsmessige løsningen er tilfredsstillende. De driftsmessige forholdene på eiendommen vil sannsynligvis ikke påvirkes i større grad av vedtaket i denne konsesjonssaken.

Helhetlig ressursforvaltning

Med helhetlig ressursforvaltning menes at en må se på hvilke virkninger et eierskifte har for alle ressursene på eiendommen enten det gjelder jord- og skogbruksarealer, bygninger eller øvrige deler av eiendommen. Ressursene skal disponeres på en slik måte at produksjonsevne og utnyttelsesevne ivaretas, slik at eiendommen i framtida kan legge grunnlag for drift og bosetting.

Det antas at en eier som selv bor på sin eiendom har større anledning til å ivareta eiendommens ressurser i et slikt langsiktig perspektiv enn den som ikke bor der. Både med tanke på aktivitet i skog, fellesprosjekter i grunneierlaget og når det gjelder vedlikehold av bygningsmasse. Å gi konsesjon til søkere som ikke ønsker å bebo eiendommen vurderes derfor ikke å ville bidra til å sikre en helhetlig ressursforvaltning.

Kulturlandskapet

Med kulturlandskapet menes landskapsbildet, mangfoldet i naturen og kulturhistoriske verdier. Hensynet til kulturlandskapet er dessuten knyttet til produksjon av miljøgoder som turveier og natur- og kulturopplevelser for allmennheten.

Konsesjonssøker skal ikke bruke eiendommen på en måte som bidrar til å redusere kulturlandskapsverdiene direkte, men på sikt antar en, som nevnt ovenfor, at en eier som bebor eiendommen har større forutsetninger for å ivareta kulturlandskapet i området enn en som ikke bor der.

Konklusjon

Basert på vurderingen ovenfor og med særlig vekt på at Saltdal kommune ønsker å fremme bosetting, og ha en streng praksis i forbindelse med boplikt, anbefales det ikke å innvilge konsesjon på gnr. 17 bnr. 2 uten boplikt. Både bosettingshensynet og hensynet til en helhetlig ressursforvaltning taler for avslag på søknad om konsesjon.

Siden de samlede vurderingene ikke etterlater tvil om hvordan samfunnsinteressene best kan ivaretas er ikke søkers livssituasjon og tilknytning til eiendommen vurdert.

Priskontroll er heller ikke foretatt siden nær slekt som søker konsesjon uten at de skal oppfylle boplikt etter § 5 er unntatt denne bestemmelsen.

Rådmannens innstilling

I medhold av konsesjonsloven § 1 innvilges ikke Inger-Lise Pettersen konsesjon på gnr. 17 bnr. 2 på Øvre Drageid. Ervervet vil ikke gi slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet.

På denne bakgrunn fastsettes med hjemmel i konsesjonsloven § 18 en frist på seks måneder (innen 1.12.2017) til å sørge for at eiendommen blir overdratt til noen som kan få konsesjon eller som ikke trenger konsesjon. Søker kan også selv velge å oppfylle vilkåret om boplikt etter § 5 annet ledd.

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		

Søknad om konsesjon på gnr. 17 bnr. 18 i Saltdal

Foreliggende dokumenter:

Søknad om konsesjon datert 12.5.2017

Sakens bakgrunn

Hanne Elisabeth Johnsen søker om konsesjon på gnr. 17 bnr. 18 i Saltdal. Eiendommen ligger på Øvre Drageid, ca 10km sør for Rognan, og har et totalareal på 602 dekar i følge gårdskartdatabasen. Av dette er 19 dekar dyrkamark og 484 dekar produktiv skog. I tillegg har eiendommen andel i «fellesland». Jordbruksarealene har vært leid ut til nabobruk.

Eiendommen er bebyggt med våningshus, driftsbygning m/carporter, vernet stabbur og en hytte. En hytte ved Tverråvatn er også knyttet til eiendommen, denne ligger på «fellesland» og følger ihht takst ikke salget.

Kjøper vil bosette seg på eiendommen, og fortsette med utleie av dyrkamarka.

Avtalt kjøpesum er satt til 1 500 000kr.

Hjemmelsgrunnlaget

Konsesjonsloven

§ 1. (lovens formål)

Loven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet, bl.a. for å tilgodese:

1. framtidige generasjoners behov
2. landbruksnæringen
3. behovet for utbyggingsgrunn
4. hensynet til miljøet, allmenne naturverninteresser og friluftinteresser

5. hensynet til bosettingen

§5.Ved erverv av bebygd eiendom hvor fulldyrka og overflatedyrka jord er mer enn 25 dekar, eller eiendommen består av mer enn 500 dekar produktiv skog, er konsesjonsfriheten etter første ledd nr. 1 og 2 betinget av at erververen bosetter seg på eiendommen innen ett år og selv bebor den i minst 5 år. Som bebygd eiendom regnes her eiendom med bebyggelse som er eller har vært brukt som helårsbolig. Det samme gjelder eiendom med bebyggelse som ikke er tatt i bruk som helårsbolig, herunder eiendom med bebyggelse under oppføring dersom tillatelse til bebyggelse er gitt med sikte på boligformål. Erverver gjenlevende ektefelle eiendom fra sin avdøde ektefelle som eier eller ved uskifte, skal botiden gjenlevende har gjennomført før overtagelsen regnes mot pliktiden.

§ 9. (særlige forhold for landbrukseiendommer)

Ved avgjørelsen av søknad om konsesjon for erverv av eiendom som skal nyttes til landbruksformål skal det legges særlig vekt på:

1. om den avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling
2. om erververs formål vil ivareta hensynet til bosettingen i området
3. om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning
4. om erververen anses skikket til å drive eiendommen
5. om ervervet ivaretar hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet

Konsesjon skal i alminnelighet ikke gis dersom det ved ervervet oppstår sameie i eiendommen, eller antallet sameiere økes. Det kan gis konsesjon til selskaper med begrenset ansvar. Det skal legges vekt på hensynet til dem som har yrket sitt i landbruket.

§ 11. (vilkår for konsesjon)

Konsesjon etter loven kan gis på slike vilkår som i hvert enkelt tilfelle finnes påkrevd av hensyn til de formål loven skal fremme. Det kan lempes på vilkårene etter søknad.

Kongen skal ut fra hensynet til bosetting, helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskap ta stilling til om det er påkrevd å stille vilkår om boplikt, og om boplikten skal være en personlig plikt for eier.

Vurdering

Konsesjonsloven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer, og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet.

Søker ønsker å bosette seg på eiendommen. Ervervet vil således ivareta hensynet til bosettingen i området. Videre utleie av dyrkamarka og at eier selv bebor eiendommen ivareta hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet.

Prisvurdering unnlates for bebygde, konsesjonspliktige landbrukseiendommer hvor kjøpesummen er under beløpsgrensen på 3 500 000kr, jf. M-2/2016 og M-1/2010 – *priser på landbrukseiendom ved konsesjon*. Bebygd eiendom skal her forstås som eiendommer som er bebygd med bolighus som er egnet til og kan fungere som boplass.

Rådmannens innstilling

I medhold av konsesjonslovens § 1 innvilges Hanne Elisabeth Johnsen konsesjon for erverv av gnr. 17 bnr. 18 i Saltdal.

Det settes som vilkår at eiendommen bebos av søker, og at jordbruksarealene drives eller leies bort med kontrakt av 10 års varighet.

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		

Søknad om konsesjon på gnr. 9 bnr. 1 og 5 - Jan Ole Os

Foreliggende dokumenter:

Søknad om konsesjon på erverv av fast eiendom datert 12.3.2017
Kart med arealoversikt

Sakens bakgrunn:

Jan Ole Os søker om konsesjon for erverv av gnr. 9 bnr. 1 og 5 i Saltdal. Han er sønn av overdrager, og søker konsesjon fordi han ikke skal bosette seg på eiendommen jf. konsesjonsloven § 5 annet ledd.

Eiendommen ligger på Os, ca 2 km vest for Rognan sentrum, og er bebygd med våningshus, driftsbygning, uthus, og hytte. Våningshuset bebos av søkers mor, og oppgis å være i dårlig teknisk stand. De øvrige bygningene oppgis å være i middels teknisk stand.

Totalarealet er på 1459 dekar, hvorav 36 dekar er dyrka mark og 1288 dekar er produktiv skog. Jordbruksarealene leies ut.

Kjøpesummen er satt til 250 000kr.

Hjemmelsgrunnlaget

Konsesjonsloven

§ 1. (lovens formål)

Loven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet, bl.a. for å tilgodese:

1. framtidige generasjoners behov
2. landbruksnæringen

3. behovet for utbyggingsgrunn
4. hensynet til miljøet, allmenne naturverninteresser og friluftinteresser
5. hensynet til bosettingen

§ 5. (unntak på grunnlag av erververens stilling)

....Ved erverv av bebygd eiendom hvor fulldyrka og overflatedyrka jord er mer enn 25 dekar, eller eiendommen består av mer enn 500 dekar produktiv skog, er konsesjonsfriheten etter første ledd nr. 1 og 2 betinget av at erververen bosetter seg på eiendommen innen ett år og selv bebor den i minst 5 år. Som bebygd eiendom regnes her eiendom med bebyggelse som er eller har vært brukt som helårsbolig. Det samme gjelder eiendom med bebyggelse som ikke er tatt i bruk som helårsbolig, herunder eiendom med bebyggelse under oppføring dersom tillatelse til bebyggelse er gitt med sikte på boligformål. Erverver gjenlevende ektefelle eiendom fra sin avdøde ektefelle som eier eller ved uskifte, skal botiden gjenlevende har gjennomført før overtagelsen regnes mot pliktiden.

§ 9. (særlige forhold for landbrukseiendommer)

Ved avgjørelsen av søknad om konsesjon for erverv av eiendom som skal nyttes til landbruksformål skal det legges særlig vekt på:

1. om den avtalte prisen tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling
2. om erververs formål vil ivareta hensynet til bosettingen i området
3. om ervervet innebærer en driftsmessig god løsning
4. om erververen anses skikket til å drive eiendommen
5. om ervervet ivaretar hensynet til helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskapet

Konsesjon skal i alminnelighet ikke gis dersom det ved ervervet oppstår sameie i eiendommen, eller antallet sameiere økes. Det kan gis konsesjon til selskaper med begrenset ansvar. Det skal legges vekt på hensynet til dem som har yrket sitt i landbruket.

Det kan gis konsesjon til selskaper med begrenset ansvar. Det skal legges vekt på hensynet til dem som har yrket sitt i landbruket.

Første ledd nr. 1 og 4 gjelder ikke sak der nær slekt eller odelsberettiget søker konsesjon fordi de ikke skal oppfylle boplikten etter § 5 annet ledd. I slik sak skal det i tillegg til første ledd nr. 2, 3 og 5 blant annet legges vekt på eiendommens størrelse, avkastningsevne og husforhold. Søkerens tilknytning til eiendommen og søkerens livssituasjon kan tillegges vekt som et korrigerende moment.

§ 11. (vilkår for konsesjon)

Konsesjon etter loven kan gis på slike vilkår som i hvert enkelt tilfelle finnes påkrevd av hensyn til de formål loven skal fremme. Det kan lempes på vilkårene etter søknad.

Kongen skal ut fra hensynet til bosetting, helhetlig ressursforvaltning og kulturlandskap ta stilling til om det er påkrevd å stille vilkår om boplikt, og om boplikten skal være en personlig plikt for eier.

Vurdering

Konsesjonsloven har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern av landbrukets produksjonsarealer, og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet. Det er et politisk ønske om økt harmonisering mellom bruksstruktur og eiendomsstruktur i landet.

Konsesjonslovens § 9 fjerde ledd sammenholdt med første ledd angir de momenter som tillegges vekt dersom nær slekt søker konsesjon fordi boplikten etter konsesjonsloven § 5 annet ledd ikke skal oppfylles. Bare hvis de samlede vurderingene av disse momentene etterlater tvil om hvordan samfunnsinteressene best kan ivaretas, kan livssituasjonen eller tilknytningen etter omstendighetene bli avgjørende. Dette innebærer at det ikke er hensynet til eier som skal være avgjørende for avveiningen.

Hensynet til bosetting og husforhold

Med bosetting menes både bosetting på eiendommen saken gjelder og i området for øvrig. Dette innebærer at følgene for lokalsamfunnet har betydning ved vurderingen.

Kommunen har et ønske om å opprettholde bosettingen på Os, og i Saltdal generelt. Innbyggertallet i kommunen har gått ned de siste tiårene, og prognosene viser en fortsatt nedgang frem mot 2030. Det er lite nybygging og nyetablering på Os, men det er stor interesse for ledige gårdsbruk i kommunen, og mange av tilflytterne til kommunen er interessert i nettopp slike eiendommer. Saltdal kommune har et mål om å opprettholde bosettingen i kommunen, og det er da viktig at slike attraktive eiendommen forholdsvis nært sentrum opprettholdes som bosted. Det er sannsynlig at denne eiendommen ville vært attraktiv på det frie marked. På grunn av eiendommen størrelse vil det bli stilt krav om boplikt ved et slikt salg.

I rundskriv M-2/2009 "Konsesjon og boplikt" sies dette om husforholdene: «*Boplikt etter konsesjonsloven § 5 annet ledd gjelder eiendom som er eller har vært brukt som helårsbolig. Er det dårlige husforhold på eiendommen, må en følgelig vurdere om eiendommen er egnet til, og kan fungere som boplass. Ved denne vurderingen må det sees hen til eiendommens beliggenhet, muligheter for oppgradering til vanlig god standard med innlagt strøm, vann og kloakk, veiforhold til eiendommen m.m. Det må videre tas stilling til om det er påregnelig at andre vil erverve eiendommen til boligformål.*

Huset oppgis å være i dårlig stand. Likevel er det bebodd av søkers mor. Som mange eldre hus er det sannsynligvis et behov for oppgradering for å nå dagens boligstandard, men det er liten tvil om at eiendommen er egnet til, og fungerer som boplass.

Med bakgrunn i eiendommens beskaffenhet og etterspørselen etter slike eiendommer i Saltdal anses det som sannsynlig at andre vil erverve eiendommen med sikte på selv å bo der. Ut i fra bosettingshensynet og husforholdene bør det derfor ikke gis konsesjon til søkere som ikke ønsker å bosette seg på eiendommen.

Siden søkers mor bebor eiendommen er et alternativ å gi konsesjon uten personlig boplikt for en tidsperiode tilsvarende det som er påregnelig at tidligere eier vil bo på eiendommen. Vanligvis gis ikke slike utsettelse for lengre enn fem år.

En driftsmessig god løsning

Driftsmessig gode løsninger forutsetter rasjonelle driftsenheter. Som for de fleste eiendommer i Saltdal har eiendommen for lite innmarksarealer til at det er påregnelig at eiendommen kan drives som en selvstendig driftsenhet med tradisjonell jordbruksproduksjon basert kun på egne ressurser. Eiendommen har ikke vært i selvstendig drift på flere tiår. Eiendommen drives i dag ved bortleie, og det synes som om den driftsmessige løsningen er tilfredsstillende. De driftsmessige forholdene på eiendommen vil sannsynligvis ikke påvirkes av vedtaket i denne konsesjonssaken.

Eiendommens størrelse, avkastningsevne, og helhetlig ressursforvaltning

Når det gjelder eiendommens størrelse og avkastningsevne har eiendommen såpass store ressurser (i forhold til gjennomsnittsbruket i Saltdal) at størrelse og avkastningsevne taler for at konsesjon ikke bør gis uten boplikt. Som nevnt tidligere ville det, i tråd med tidligere praksis i kommunen, også være naturlig å kreve boplikt dersom eiendommen ble solgt på det frie marked. Saltdal kommune har som hovedregel forhold oss til odelslovens arealgrenser.

Med helhetlig ressursforvaltning menes at det må sees på hvilke virkninger et eierskifte har for alle ressursene på eiendommen enten det gjelder jord- og skogbruksarealer, bygninger eller øvrige deler av eiendommen. Ressursene skal disponeres på en slik måte at produksjonsevne og utnyttelsesevne ivaretas, slik at eiendommen i framtida kan legge grunnlag for drift og bosetting.

En eier som selv bor på sin eiendom ivaretar normalt sett eiendommens ressurser bedre i et slikt langsiktig perspektiv enn den som ikke bor der. Både med tanke på aktivitet i skog, fellesprosjekter i grunneierlaget og når det gjelder vedlikehold av bygningsmasse. Å gi konsesjon til søkere som ikke ønsker å bebo eiendommen vurderes derfor ikke å ville bidra til å sikre en helhetlig ressursforvaltning.

Kulturlandskapet

Med kulturlandskapet menes landskapsbildet, mangfoldet i naturen og kulturhistoriske verdier. Hensynet til kulturlandskapet er dessuten knyttet til produksjon av miljøgoder som turveier og natur- og kulturopplevelser for allmennheten.

Konsesjonssøker skal ikke bruke eiendommen på en måte som bidrar til å redusere kulturlandskapsverdiene direkte, men på sikt er det sannsynlig, som nevnt ovenfor, at en eier som bebor eiendommen har større forutsetninger for å ivareta kulturlandskapet i området enn en som ikke bor der.

Konklusjon

Basert på vurderingen ovenfor og med særlig vekt på at Saltdal kommune ønsker å fremme bosetting, og har en streng praksis i forbindelse med boplikt, samt av hensynet til en helhetlig ressursforvaltning anbefales det ikke å innvilge konsesjon på gnr. 9 bnr. 1 og 5 uten boplikt. Både bosettingshensynet og hensynet til en helhetlig ressursforvaltning taler for avslag på søknad om konsesjon uten boplikt. Siden søkers mor vil bebo eiendommen, vil en utsettelse på boplikten i fem år med vilkår om tilflytting innen 1.7.2022 ivareta disse forholdene.

De samlede vurderingene etterlater ikke tvil om hvordan samfunnsinteressene best kan ivaretas, søkers livssituasjon og tilknytning til eiendommen er derfor ikke vurdert.

Priskontroll er heller ikke foretatt siden nær slekt som søker konsesjon uten at de skal oppfylle boplikt etter § 5 er unntatt denne bestemmelsen.

Rådmannens innstilling

I medhold av konsesjonsloven § 1 innvilges Jan Ole Os konsesjon på gnr. 9 bnr. 1 og 5 på Os. Det settes vilkår, jf. konsesjonsloven § 11, om boplikt med en tilflyttingsfrist for søker til 1.7.2022. Dette vil sikre slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlige for samfunnet.

Dersom eiendommen på dette tidspunktet fremdeles bebos av søkers mor vil en søknad om utsettelse av vilkår om boplikt kunne vurderes.

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		13.06.2017

Viggo Kristiansen. Motorferdsel i utmark etter § 6**Sakens bakgrunn**

Viggo Kristiansen søker om dispensasjon fra § 6 i motorferdselsloven. Søknaden gjelder transport av materialer i forbindelse med ferdigstilling av hytte og bygging av anneks/uthus på Nordnesfjellet. Transporten skal foregå langs opparbeidet traktorvei.

Vurdering

Det er kommunen som dispensasjonsmyndighet som må vurdere om søker her påviser et særlig behov for transport. Etter forskriftens § 6 kan formannskapet i unntakstilfeller gi tillatelse til kjøring dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Kommunen er kjent med at det er opparbeidet traktorvei på denne strekninga, siste biten inn til hytta må evt. materialene bæres.

Kommunen har gitt tillatelse til bygging etter plan og bygningsloven den 24.10.2013. Søker hadde da hjemmel direkte i loven om transport på vinterføre av materialer og utstyr samt arbeidsfolk i tre år fra byggetillatelse er gitt, dvs. at søker har hatt mulighet for å kjøre med direkte hjemmel i loven frem til 24.10.2016 på vinterføre. Reglene i motorferdselloven tar ikke sikte på å hindre nødvendig ferdsel som tjener anerkjente nyttebehov. Innkjøring av materialer på vinterføre til vedlikehold av hytte regner vi for et anerkjent nyttebehov. I rundskriv T-1/96 fremgår det også at det gis adgang til kjøring på vinterføre etter § 3d) for mindre byggearbeider som ikke krever byggetillatelse. I utgangspunktet tillates ikke material- og utstyrstransport på barmark. Tillatelse til slik transport kan ikke påregnes uten i spesielle tilfeller. Det skal ikke gis tillatelse til transport av byggematerialer og varer på barmark som kan tas vare på i vinterhalvåret uten at de skades. Ved hyttebygging i "veiløse" områder må en påregne en lenger byggeperiode og benytte vinterperioder med tanke på frakt.

Helikoptertransport av materialer og utstyr kan være et alternativ og en vil i slike tilfeller oppfordre flere til å gå sammen om slik transport.

Kommunen har fått henvendelser fra sauenevinga om at økt trafikk tidlig på sommeren er negativt for søyer med lam. I forhold til sauenevinga vil økt trafikk langs disse veiene ha betydning. Søyer med lam oppholder seg langs disse veiene og økt trafikk vil medføre at de blir forstyrret. Søye og lam kan bli skremt fra hverandre.

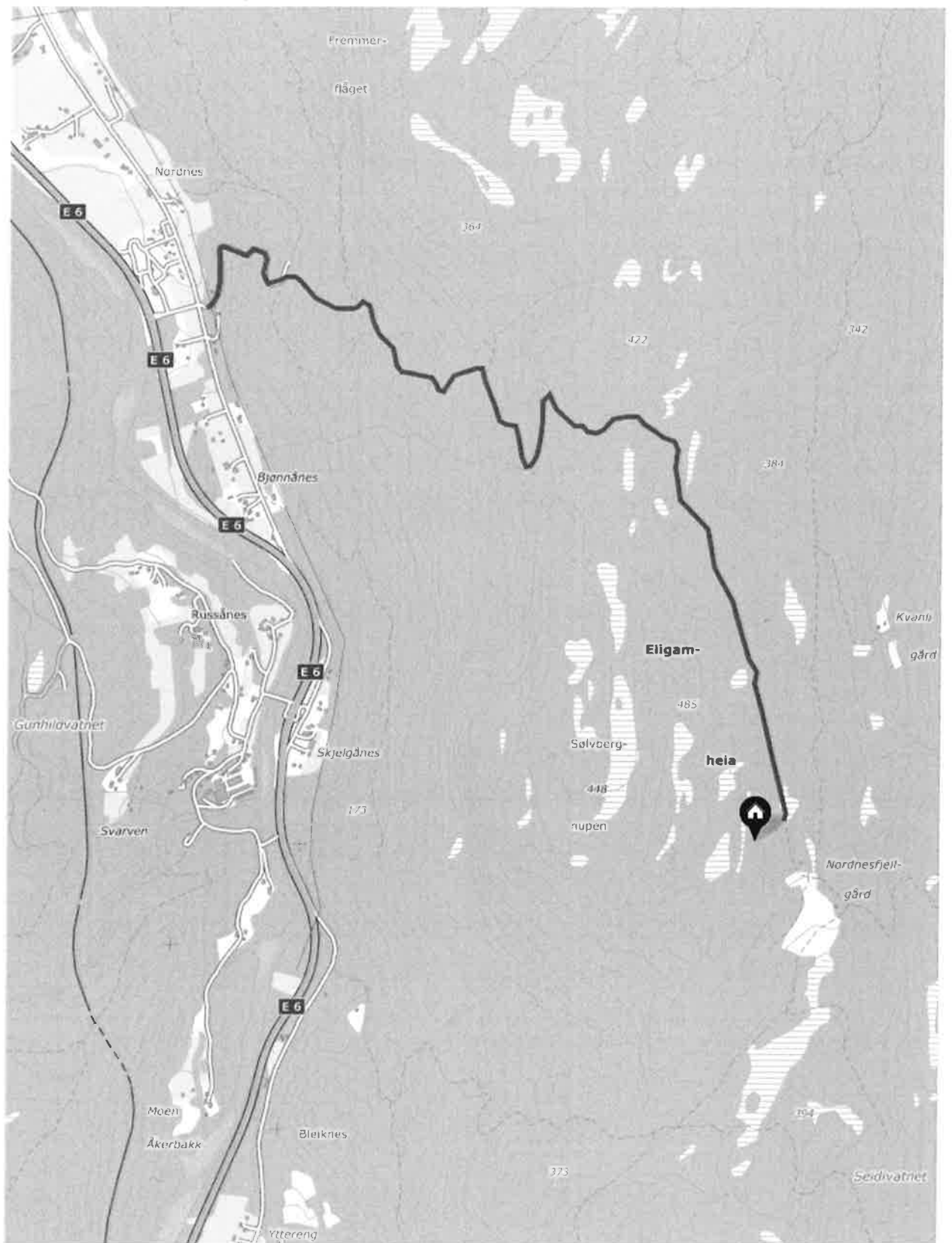
Oppsummering konklusjon

Det søkes om transport av materialer og utstyr etter § 6 i motorferdselsloven for å ferdigstille hytte og bygging av uthus/anneks. Bygging av uthus med anneks er søknadspliktig, det er ikke søkt eller gitt byggetillatelse for bygging av anneks. Etter § 6 skal det ikke gis tillatelse dersom omsøkte behov kan dekkes på annen måte, annen måte finnes siden det kan kjøres med direkte hjemmel i forskriften på vinterføre etter § 3d. Søker fikk tillatelse til transport av materialer og utstyr i 2013 etter § 6 på barmark for at det ikke hadde vært muligheter til oppstart før sommeren 2013. Søker fikk også tillatelse til transport av materialer og utstyr i 2014 og 2016 etter § 6 på barmark. Det ble i vedtaket 2016 informert om at det var et særlig tilfelle og at transport er direkte hjemlet i loven på vinterføre når man har byggetillatelse.

Rådmannens innstilling

Viggo Kristiansen gis ikke dispensasjon etter § 6 i motorferdselsloven til transport av materialer og utstyr til ferdigstilling av hytte og bygging av uthus/anneks på Nordnesfjellet. Viser til saksutredning ang. muligheter for å få transportert.

Kart:

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		13.06.2017

Jostein Samuelsen. Motorferdsel i utmark etter § 6

Vedlegg: Søknad om motorferdsel i utmark m/kart

Sakens bakgrunn

Jostein Samuelsen søker om dispensasjon fra § 6 i motorferdselsloven. Søknaden gjelder transport av borevogn for å bore etter vann på egen hyttetomt, Gnr 76/76 i Lønsdal. Søker leier inn vannborings firma til å utføre jobben.

Vurdering

Det er kommunen som dispensasjonsmyndighet som må vurdere om søker her påviser et særlig behov for transport. Etter forskriftens § 6 kan formannskapet i unntakstilfeller gi tillatelse til kjøring dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte. Fra parkeringsplass ved E6 i Lønsdal til hytte er det ca. 130 meter, det er ikke opparbeidet vei.

Reglene i motorferdselloven tar ikke sikte på å hindre nødvendig ferdsel som tjener anerkjente nyttebehov. Kjøring av borevogn på barmark vil kunne medføre kjøreskader i terrenget, i et hytteområde som er mye brukt til friluftsliv. Transport må utføres på snødekt mark slik at det ikke blir terrengskader.

Grunnlaget for avgjørelsen

Ved ikrafttredelse av naturmangfoldloven 01.07.09 skal søknader etter den generelle dispensasjonsbestemmelsen skal derfor vurderes etter naturmangfoldloven.

Som grunnlag for beslutningen er søknaden vurdert i henhold til prinsippene i naturmangfoldlovens § 8 til 12.

Begrunnelse

Med gitte vilkår vurderes ikke bruk av borevogn i dette området å være i strid med formålet.

Kunnskapsgrunnlaget § 8

Motorferdsel er i utgangspunktet forbudt da dette kan ha negative effekter gjennom forstyrrelse, slitasje og støy. Samtidig vet vi at borevogn transport i et begrenset tidsrom og på snødekt mark, vil ha minimal innvirkning på vegetasjonen med hensyn til slitasje.

Føre-var § 9

Føre-var-prinsippet er vurdert opp mot omsøkte tiltak. Det er derfor lagt begrensninger på ferdsele både mht antall turer og en tidsramme. Med de vilkår som er satt vil borevogn transport i dette omfanget ikke skade naturmangfoldet.

Økosystemtilnærming og samla belastning § 10

Borevogn transport det er søkt om i dette tilfellet er i et så begrensa omfang at det ikke vil medføre for stor belastning på området.

Kostnadene ved miljøforringelse skal bæres av tiltakshaver § 11

Ut fra de opplysninger som foreligger, er det ikke indikasjoner på at virksomheten vil føre til miljøforringelse. Prinsippet er derfor ikke aktuelt å benytte i denne saken.

Miljøforsvarlige teknikker og driftsmetoder § 12

Transport må foregå på snødekt mark.

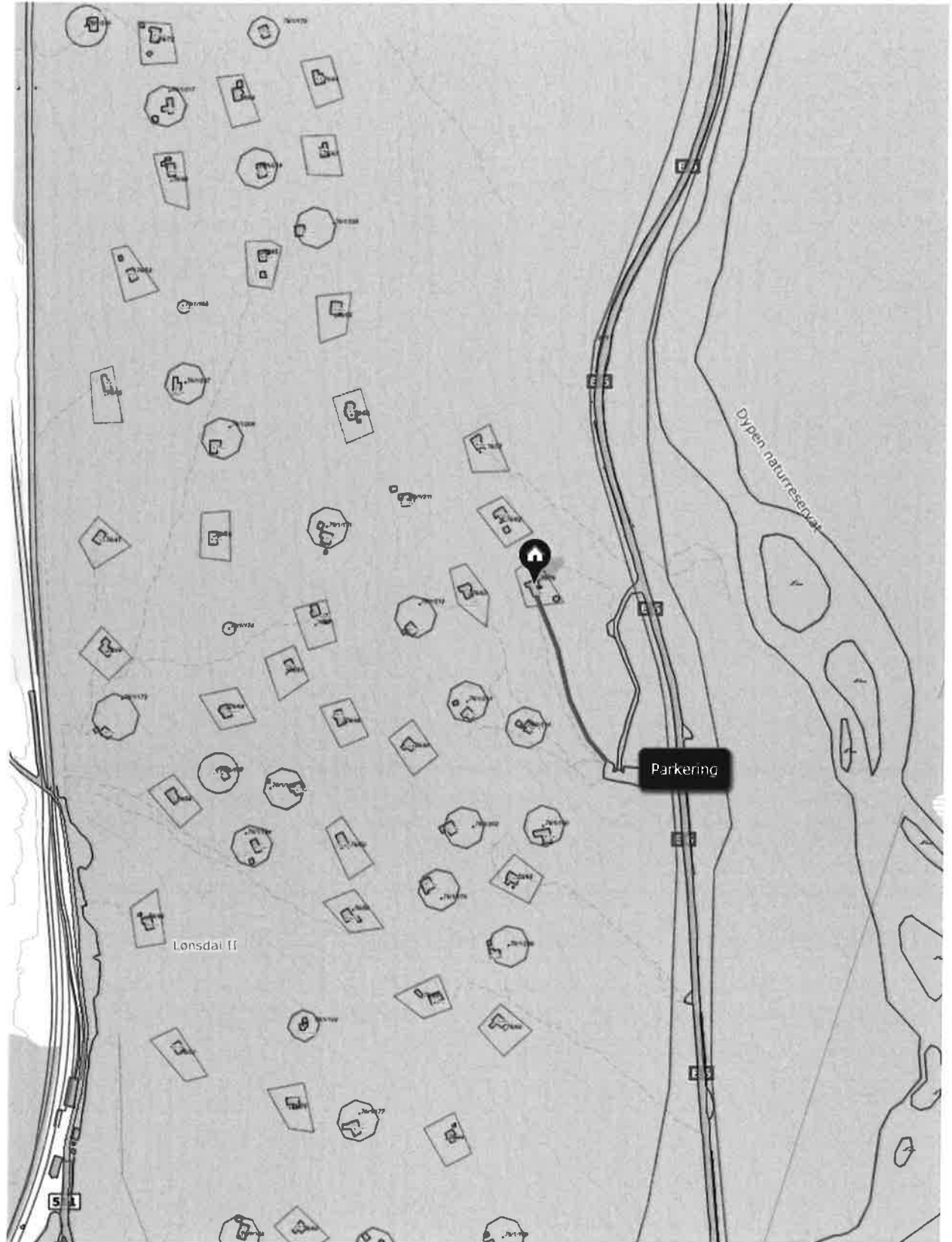
Oppsummering konklusjon

Det søkes om transport av borevogn m/utstyr etter § 6 i motorferdselsloven for å bore etter vann på egen hyttetomt i Lønsdal hyttefelt. Transport må utføres på snødekt mark og skånsomt slik at det ikke medfører terrengskader.

Rådmannens innstilling

Jostein Samuelsen gis dispensasjon etter § 6 i motorferdselsloven til transport av borevogn til boring etter vann på egen hyttetomt. Transport må skje på snødekt mark og gjennomføres skånsomt slik at det ikke oppstår skade på terrenget i traseen, i perioden 13. juni til og med 31. desember 2017.

Kart:

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		

Norstock/Bjørn Fridtjofsen. Søknad om dispensasjon for motorferdsel i utmark

Foreliggende dokumenter:

Søknad om dispensasjon fra lov om motorferdsel i utmark datert 28.5.2017

Sakens bakgrunn

Bjørn S. Fridtjofsen søker om flerårig dispensasjon etter motorferdselsforskriftens § 6 fra forbudet mot motorferdsel i utmark. Det søkes om en generell dispensasjon for motorisert ferdsel langs godkjente traktorveier i hele kommunen. Søker driver firmaet «Norstock v/Bjørn Fridtjofsen», som er registrert i enhetsregisteret under næringskode fotografvirksomhet, og det er lagt ved dokumentasjon på ulike fotooppdrag som firmaet har hatt.

Hjemmelsgrunnlaget

§ 6. (tillatelser etter søknad).

Når særlige grunner foreligger, kan kommunen gi tillatelse til bruk av motorfartøy eller luftfartøy som ellers ikke kan finne sted etter denne lov eller med hjemmel i loven.

Tillatelse etter første ledd kan gis for bestemte høve eller for bestemte tidsrom. Kommunen kan sette vilkår for tillatelsen.

Vurdering

Motorferdselloven har som formål «ut fra et samfunnsmessig helhetssyn å regulere motorferdsel i utmark og vassdrag med sikte på å verne om naturmiljøet og fremme trivselen» jf. § 1.

Naturfotografering faller ikke inn under begrepet utmarksnæring, som kan gis tillatelse gjennom motorferdselsforskriftens § 5a. Søknaden behandles derfor etter forskriftens § 6. Etter forskriftens § 6 kan kommunen i unntakstilfeller gi tillatelse til motorferdsel dersom søkeren påviser et særlig behov som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen

måte. Det skal stilles meget strenge krav til "særlig behov" og til at behovet ikke skal kunne dekkes på annen måte. Spesielt restriktiv skal praksisen være for tillatelser til barmarkskjøring. Persontransport kan vanligvis ikke gis tillatelse etter forskriftens § 6, det samme gjelder transport med barmarkskjøretøy til hytte. I rundskriv T-1/96, rundskrivet fra departementet om tolkning av motorferdselloven, fremgår det at slik transport i hovedsak bare bør tillates dersom det kan kjøres på traktorvei, og etter en særlig streng vurdering. Før eventuell tillatelse gis, skal transportbehovet vurderes opp mot mulige skader og ulemper i forhold til et mål om å redusere motorferdselen til et minimum. Dette innebærer blant annet at kommunen må vurdere hvilken form for fremkomstmiddel det eventuelt skal gis tillatelse til. Kommunen må også vurdere om transporten på grunn av vekt, størrelse, omfang, avstand og lignende er strengt nødvendig.

Den «særlige grunnen» som oppgis i søknaden er behovet for transport av utstyr som er nødvendig for å utøve næringsvirksomhet/naturfotografering. Som nevnt faller ikke virksomheten inn under begrepet utmarksnæring. Likevel er det naturlig å skjele til kriterier og begrensninger som legges til grunn for slik virksomhet etter motorferdselsforskriftens § 5a, siden denne bestemmelsen er tilknyttet næringsmessig motorferdsel. I § 5a er det satt krav om at virksomheten skal være registrert i Enhetsregisteret, for å minimere ferdselen og for å sikre at tillatelse til bruk av motorferdsel til utmarksnæring bare gis til de som er næringsdrivende. Bestemmelsen åpner ikke for at det gis tillatelse til bruk av motorferdsel i utmark til enkeltstående aktiviteter eller tilfeldige oppdrag, eller virksomhet som foregår i så liten målestokk eller så sporadisk at det ikke kan anses for å være næringsdrift. Fridtjofsen har ikke lagt ved næringsoppgave, men har lagt ved dokumentasjon, med eksempler på oppdrag, som vurderes tilstrekkelig for å bekrefte næringsvirksomhet, og han er registrert i enhetsregisteret. Det er grunn til å tro at virksomheten utgjør en betydelig del av årsinntekten.

Det skal ikke gis tillatelse til transport av materiell og utstyr dersom transportbehovet er av så lite omfang at det lett kan løses uten motorisert transport. Fridtjofsen skriver i sin søknad at han på sine fototurer har behov for større og tyngre utstyr, og må ha mulighet til å kunne flytte på dette. Utfra dette vurderes den omsøkte motorferdselen som nødvendig for å gjennomføre tiltaket. Fridtjofsen har dermed dokumentert et «særlig behov» som ikke knytter seg til turkjøring, og som ikke kan dekkes på annen måte, og han kan få dispensasjon fra motorferdselsforbudet.

Før en slik dispensasjon gis skal kommunen vurdere hvilke virkninger motorferdselen vil ha når det gjelder spor i terrenget, støy og forurensning, hvor sårbart området er og konflikter som kan oppstå i forhold til andre brukergrupper og naturmiljøet. Dispensasjon skal eventuelt gis etter en meget streng vurdering av vilkårene.

Når det gjelder type kjøretøy disponerer Fridtjofsen en ATV, og han har gått til innkjøp av et mer spesialisert kjøretøy som har plass til mer utstyr, og som også kan brukes som fotoskjul, en LandRover Defender. Siden søknaden gjelder kjøring på barmark, har det betydning om kjøringen kan skje langs opparbeidet vei slik at motorferdselen er til minst mulig skade og ulempe for natur og friluftsliv. Erfaringer viser at terrenggående motorkjøretøyer volder betydelig slitasje og skade på terrenget ved at belter og hjul vil etterlate seg merker og sår i naturen. På grunn av den sterke økningen i barmarkskjøretøyer, og de store terrengskader slik kjøring gir, skal forskriftens § 6 praktiseres enda strengere for barmarkskjøring enn for kjøring på vinterføre.

Fridtjofsen søker om generell tillatelse til kjøring på traktorveier i Saltdal kommune, og viser til at han i perioden 2013-2015 har hatt dispensasjon for barmarkskjøring på godkjente traktorveier i hele kommunen. I tråd med prinsippet i naturmangfoldloven om kunnskapsgrunnlag vil kommunen ha en plikt til å hente inn en oversikt over traktorveier der tillatelsen skal gjelde. Det er ikke anledning til bare å henvide til at tillatelsen gjelder på traktorveier. En dispensasjon som omsøkt kan derfor ikke gis.

I 2016 ble det gitt dispensasjon til etter motorferdsselforskriften til å kjøre på traktorveiene på gården Bleiknes. Det antas at dette fremdeles er det viktigste området for hans fotoaktivitet. Her er det ikke godkjent bilvei, og dette er det naturområdet som er nærmest Fridtjofsens bopel. Dessuten vil Fridtjofsen kunne kjøre på de mange skogsveiene i Saltdal uten å søke dispensasjon. Her trengs kun grunneiers tillatelse for å kjøre. I § 5a går det frem at det for barmark kun kan gis tillatelse for transport langs traktorvei. Dette betyr at det må kreves at veien er opparbeidet med sikte på bruk av traktor, eller andre større kjøretøyer, og at veien i forhold til forskrift 20. desember 1996 nr. 1200 om planlegging og godkjenning av vegger for landbruksformål er klassifisert som traktorvei klasse 7 eller 8. Det vil være naturlig å stille samme vilkår i dette tilfellet.

Som det går fram av "Miljøstatus i Nordland" har det vært en stor utvikling i antall motorkjøretøyer i fylket. Dette gjelder særlig for antall barmarkskjøretøyer. Den enkelte søknad må derfor også ses i sammenheng med forventet antall tilsvarende søknader. Selv om den enkelte tillatelse ikke vil by på vesentlige ulemper, kan en søknad avslås av hensyn til de samlede konsekvenser av å innvilge tilsvarende søknader. Tillatelsen er gitt på bakgrunn av at naturfotografering er en betydelig del av Fridtjofsens inntektsgrunnlag. Det er ikke grunn til å forvente mange tilsvarende søknader fra andre fotografer i Saltdal.

De tyngre traktorveiene i Bleiknes er i forholdsvis god stand, og blir jevnlig vedlikeholdt. Området regnes ikke som spesielt sårbart i forhold til naturverdier. Omsøkt dispensasjon vurderes på bakgrunn av dette ikke å ha negativ påvirkning på naturmiljøet. Området er i naturbasen registrert som et svært viktig nærturområde. Om transporten foregår i et begrenset omfang vil konflikter i forholdet til andre brukergrupper begrenses.

Det fremgår av forskriftens § 7 at det kan settes vilkår for dispensasjoner. Rundskrivet henstiller til at det bør settes vilkår som reduserer ulempene og skadene for naturmiljø og mennesker, og som regulerer tidspunktet for transporten f.eks. ved bruk av datoer, bestemte ukedager eller tidsrom på dagen når det gis tillatelse til barmarkskjøring. Likeledes åpnes det for at kommunen kan vurdere om det er behov for å ha tider på året hvor det ikke skal være adgang til å kjøre etter forskriftens § 6 ut fra hensynet til dyre- eller plantelivet. Slike begrensninger vil også lette arbeidet for politi/oppsynsmyndighet i deres kontrollarbeid.

Generelt bør motorferdsel med barmarkskjøretøyer langs traktorveier begrenses i vårløysinga. Mange grunneierlag har egne regler for når veien åpner for slik kjøring, også når det gjelder næringskjøring (som er direkte hjemlet i loven). Siden vi allerede er i slutten av juni måned regnes ikke en slik begrensning relevant i denne saken.

For å begrense støy og forurensning, samt av hensyn til konflikter som kan oppstå i forhold til andre brukergrupper bør perioden begrenses til kjøring på dagtid 1. juli til og med 1. november 2016.

Det er søkt om en flerårig dispensasjon. Det kan unntaksvis gis tillatelser for lengre perioder, f.eks. kan det for kjøreformål som strekker seg over flere år og som det ikke er tvil om berettigelsen av, gis tillatelse for flere år om gangen. Søkers kjøreformål havner åpenbart i denne kategorien. Siden kommunen er inne i en prosess med utarbeidelse av ny motorferdselsplan og lokal forskrift for motorferdsel ønsker vi på generelt grunnlag likevel ikke å gi flerårige tillatelser til kjøring på barmark denne sesongen. Dette for at vi enklere skal kunne implementere de nye reglene, og for å bidra til likebehandling når ny forskrift og motorferdselsplan er på plass.

Når det gjelder kravet til kunnskap om naturmangfold i naturmangfoldloven § 8, vises det til at motorferdselen som omsøkes skal skje på opparbeidet traktorvei. Selv om motorferdsel etter omsøkte trasé i liten grad berører naturmangfold, er det likevel foretatt en utsjekk i Naturbasen og i Artsdatabankens artskart, jf. at tiltaket berører natur. I henhold til dette er det ikke registrert prioriterte arter, truede eller nær truede arter på Norsk rødliste for arter 2010, utvalgte naturtyper eller truede eller nær truede naturtyper på Norsk rødliste for naturtyper 2011 i nærområdet. Det er heller ikke framkommet opplysninger i saken som skulle tyde på at det kan finnes seg arter eller naturtyper i området som ikke er fanget opp av ovennevnte registreringer. Dermed er det heller ikke påvist mulige effekter av tiltaket på naturmangfold. Kravet i § 8 om at saken skal baseres på eksisterende og tilgjengelig kunnskap, er dermed oppfylt. I og med at naturmangfold i liten grad berøres av tiltaket og det ikke kan påvises effekter av tiltak på verdifull natur, legges dette til grunn for at det ikke er nødvendig å foreta vurderinger etter de andre miljøprinsippene i naturmangfoldloven §§ 9–12.

Konklusjon

Søknaden er, med begrensning satt i utredningen til traktorveier på gården Bleiknes, innenfor rammen av hva som kan gis dispensasjon etter motorferdselloven § 6. Fridtjofsen har påvist et særlig behov for frakt av større og tyngre fotoutstyr, som ikke knyttes til turkjøring og som ikke kan dekkes på annen måte.

Siden traséen er avgrenset til å gjelde opparbeidet vei, og gjennom begrensninger i tid vurderes motorferdselen å ikke være til skade eller ulempe for naturmiljøet eller mennesker.

Rådmannens innstilling

I henhold til § 6 i forskrift for bruk av motorkjøretøyer i utmark og på islagte vassdrag gis Norstock/Bjørn S. Fridtjofsen dispensasjon til motorisert ferdsel langs opparbeidet traktorvei klasse 7 og 8 i Bleiknes, med gitte vilkår jf. § 7 i forskriften.

Søknad om motorferdsel på alle kommunens traktorveier avslås med bakgrunn i naturmangfoldlovens § 8 (*kunnskapsgrunnlaget*) jf. forvaltningsloven § 17. Kommunen har ansvaret for at saken er godt nok opplyst før vedtak fattes. En utredning av alle kommunens traktorveier i hele barmarksesongen er uforholdsmessig tidskrevende i forhold til nytteverdien.

På bakgrunn av pågående arbeid med ny motorferdselforskrift- og plan gis det kun tillatelse for barmarksesongen 2017.

Vilkår for tillatelsen:

- Tillatelsen etter § 6 gjelder i perioden **1. juli 2017, til og med 1. november 2017.**
- All kjøring utenom angitte traktorveier er forbudt.

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		
Kommunestyre		

Beredskapsplan for Saltdal kommune**Vedlegg:**

1	Utkast til beredskapsplan
---	---------------------------

Sakens bakgrunn:

Det vises til vedlagte utkast til beredskapsplan for Saltdal kommune. Planen er utarbeidet med bakgrunn i overordnet ROS analyse som ble vedtatt i k.sak 87/16 i møte 15.09.17.

H/R- sjef Bente Stjernholm har forfattet innholdet i planen, og det har i ettertid blitt foretatt nødvendig revidering/tilføyelser.

Planens innhold har følgende 13 hoveddeler:

1. Intensjon
2. Varsling
3. Organisering og ansvar
4. Opplæring og oppfølging av medlemmer i kriseledelsen
5. Revisjon av beredskapsplan og ivaretagelse av informasjon og evalueringer
6. Plan for krisekommunikasjon og befolkningsvarsling
7. Plan for håndtering av psykososiale forhold
8. Evakueringsplan
9. Plan for etablering av pårørende senter
10. Handlingsplaner i ft hendelser – krisesituasjoner
11. Varslingsplan
12. Fordelingsliste
13. Operative skjema

Endringer i planen i fht tidligere praksis:

- Pkt. 2.3 Det tas sikte på å få etablert et eget telefonnummer for effektiv varsling av kriseledelsen.
- Pkt. 3.2. Fullmakt i fht. økonomi/personalressurser delegeres til leder for kriseledelsen (rådmann – se pkt. 3.3.). Grense for økonomisk fullmakt er satt til kr. 1.000.000,-, men

- det presiseres at dersom det er behov for å gå utover denne grensen kan det skje i samråd med ordføreren, dersom det ikke lar seg gjøre å kalle sammen folkevalgt organ.
- Pkt. 3.3 Definisjon av rollene i kriseledelsen er foreslått slik at det er rådmannen som leder kriseledelsen, mens ordfører har hovedansvaret for å gi ut informasjon og ha kontakt med medier. Hensikten med endringen er at det synes å være en mer praktisk oppgavefordeling. Rådmannen har hånd om det praktiske arbeidet i en krise bl.a. benyttelse av personalressurser og økonomi. Det er forventet av samfunnet at ordføreren har en sentral rolle i forhold til mediehåndtering. Kommunallederne får særskilt ansvar for hvert sitt område og organisasjonsrådgiver har ansvar for loggføring og logistikk i forhold til kriseledelsen.
 - Pkt. 3.3.1 – Beredskapsrom for kriseledelsen er fastsatt til formannskapssalen, alt lokale legges til sykehjemmet hvis bruk av formannskapssalen ikke er tilrådelig. Medierom legges til møterommet i kjelleren.
 - Pkt. 3.3.2. Beredskapskasser er et nytt tiltak for å sikre at kriseledelse har tilgjengelig nødvendig og oppdatert informasjonsmaterial. Dette må sikres både på data og papirbasert dersom data er utilgjengelig.
 - Pkt. 3.3.3. Det satses på satellitt telefon og radioforbindelse ved strøm og nettutfall.
 - Pkt. 6.6 Informasjonskanaler. I tillegg til telefon skal det også gis informasjon via internett og facebook.
 - Pkt. 8.2, 8.3 og 8.4 Det er satt opp aktuelle evakueringssteder i kommunen, i nabokommunene, samt hvilke personressurser som skal knyttes til evakueringer i tillegg til politiet. Slike sentre skal være et oppholdssted for fysisk uskadde personer.
 - Pkt. 9.1. og 9.2. Det er satt opp aktuelle lokaler for å etablere pårørendesenter og de personressurser som skal knyttes til pårørende senter.
 - Pkt. 10 Handlingsplaner er satt opp i samsvar med de krisesituasjoner som var definert i tråd med vedtatt ROS-analyse.
 - Pkt. 11 Varslingsplan – Kontaktpersoner og organisasjoner er satt opp med oppdatert informasjon om tlf. nummer og e-post.

Rådmannen anbefaler at fremlagte utkast for beredskapsplan vedtas.

Rådmannens innstilling

Saltdal kommunestyre vedtar fremlagte utkast til beredskapsplan for Saltdal kommune.

Saksframlegg

Utvalg	Utvalgssak	Møtedato
Formannskap		
Kommunestyre		

Regionalt Kompetansekantor Salten - Revidert samarbeidsavtale med vedtekter**Vedlegg:**

1	Samarbeidsavtale RKK gjeldende
2	Forslag samarbeidsavtale RKK

Sammendrag:

Regionalt Kontor for Kompetanseutvikling (RKK) er et interkommunalt selskap etter kommunelovens § 27. Samarbeidet omfatter kommunene Beiarn, Fauske, Gildeskål, Meløy, Saltdal, Steigen og Sørfold.

Gjeldende samarbeidsavtale ble vedtatt av de respektive kommunestyrene høsten 2010 med virkning fra 1.01.2011.

Loven stiller krav til at det skal være vedtekter for det interkommunale styret/samarbeidet. Minimumskravene til hva vedtektene skal ha bestemmelser om er:

- a. Styrets sammensetning og hvordan de utpekes*
- b. Området for styrets virksomhet*
- c. Hvorvidt deltakerkommunene skal gjøre innskudd til virksomheten*
- d. Hvorvidt styret har myndighet til å ta opp lån eller på annen måte pådra deltakerne økonomiske forpliktelser*
- e. Uttreden fra eller oppløsning av samarbeidet*

Kommunenes kompetanse- og utviklingsbehov skal i henhold til lov og avtaleverk fortløpende vurderes, planer utarbeides og tiltak gjennomføres. Her har RKK bistått kommunene i stor grad. Styret i RKK har imidlertid gjennomgått - og funnet at samarbeidsavtalen bør oppdateres. I vedlagte forslag til ny samarbeidsavtale med vedtekter er formålsparagrafen revidert og oppgaver og ansvarsområder tydeliggjort. Videre er det ryddet opp i tekst, samt at ansvar og arbeidsoppgaver mellom styret og daglig leder er presisert. For at alle kommuner skal være representert i øverste organ, foreslås det å opprette et representantskap bestående av rådmennene i de respektive kommunene. Styret vil så være et mindre utvalg, bestående av fem representanter valgt av representantskapet. Styret anbefaler at det interkommunale samarbeidet om kompetanseoppbygging forsetter etter kommunelovens § 27. og at en endrer navnet på samarbeidet til RKS, - Regionalt Kompetansekantor Salten. Dette fordi ny betegnelse beskriver bedre hva tjenestetilbudet er.

Foreslåtte endringer vil ikke ha økonomiske konsekvenser for eierkommunene.

I henhold til § 11 i gjeldende og ny samarbeidsavtale, kan avtalen endres dersom samtlige kommuner gjør likelydende vedtak etter forslag fra styret eller en av kommunene. Dersom det ikke er enighet mellom samarbeidspartnere om endringer, skal det umiddelbart startes forhandlinger om ny samarbeidsavtale som først kan iverksettes når det er enighet.

Med bakgrunn i dette fremmes likelydende sak for de respektive kommunestyrene.

Saksopplysninger:

Regionalt Kontor for Kompetanseutvikling (RKK) ble initiert som en forsøksordning av Skoledirektøren i Nordland, nå utdanningsdirektør, i 1987. Det ble etablert som et prosjektsamarbeid/en forsøksordning mellom Statens Utdanningskontor og kommunene i Nordland. Bakgrunnen var blant annet at direktøren av faglige grunner ønsket å kommunisere sentralt/departementalt initierte krav til kompetanseutvikling via 9 regionskontor. Videre skulle kontorene være et supplement og en støtte til kommunenes egen kompetanseoppbygging. Fauske kommune ble en del av RKK Indre Salten bestående av Fauske, Sørfold, Saltdal, Beiarn og Skjerstad. I 1988 ble tjenesteområdet utvidet til også å gjelde barnehager. Senere kom Pleie/omsorg-sektoren med og etter hvert hele det kommunale tjenesteområdet.

I 1995 ble RKK opprettet som en interkommunal virksomhet med hjemmel i kommunelovens § 27, - et samarbeid mellom kommuner for å løse felles oppgaver, herunder drive felles opplæring og kompetanseutvikling for kommunalt ansatte.

Saksbehandlers vurdering:

§ 27-samarbeid er en bestemmelse om etablering av en bestemt type samarbeidsordning for å løse felles oppgaver, herunder kompetanseutvikling. Forutsetningen for at det skal være et interkommunalt samarbeid i forhold til § 27 er at det foretas tildeling av avgjørelsesmyndighet, «et eget styre», formalisert gjennom samarbeidsavtale med vedtekter. I et interkommunalt styre må alle deltakende kommuner og fylkeskommuner være representerte i det øverste styrende organet. Når mange deltar i samarbeidet, vil styret kunne bli uhensiktsmessig stort. Styret anbefaler derfor at rådmennene i de deltakende kommunene utgjør et representantskap, som øverste organ. Representantskapet velger selskapets styre.

Styret anbefaler at det interkommunale samarbeidet om kompetanseoppbygging forsetter etter kommunelovens § 27. Videre anbefaler styret at en endrer navnet på samarbeidet til RKS, - Regionalt Kompetansekontor Salten. Ny betegnelse er mer beskrivende for hva kontorets tjenestetilbudet omfatter.

For å sikre partenes/kommunenes kvalitet og nytteverdi var en gjennomgang og evaluering av eksisterende samarbeidsavtaler viktig. Ved utarbeiding av vedlagte reviderte avtale er oppgaver og ansvarsområder tydeliggjort, tekst ryddet opp i samt ansvar og arbeidsoppgaver mellom styret og daglig leder presisert. Ut fra lov og avtaleverk skal kommunene kartlegge behov og gjennomføre tiltak. Det regionale kompetansekontoret blir ett av verktøyene for kommunenes gjennomføring av kompetansetiltak.

Vedtektsendringene vil ikke ha økonomiske konsekvenser for eierkommunene.

Den foreslåtte formåls- og ansvarsparagrafen lyder:

§ 4 Formål og ansvarsområde.

- *Regionalt kompetansekontors formål er å være en pådriver og sentral bidragsyter til økt kompetanse i deltagerkommunene. Dette gjøres gjennom å skape arenaer for opplæring og kunnskapsformidling på en mest mulig effektiv og kvalitetsmessig måte. Kompetanseutvikling skjer i samarbeid med kommunene og ut fra deres behov.*
- *Regionalt kompetansekontor kan bistå kommunene med implementering av relevante nasjonale satsinger, aktuelle utviklingsprosjekt og innovasjon.*
- *Samarbeidet i deltagerkommunene er basert på likeverdighet mellom partene og skal være en støtte til kommunenes eget arbeid med kompetanseutvikling*
- *Regionalt kompetansekontor skal være et bindeledd mellom deltagerkommunene og relevante samarbeidspartnere*

Styret anbefaler at styresammensetningen blir vedtatt i tråd med intensjonen ved et § 27-samarbeid der alle eiere skal være representert i styret. Dette med henvisning til § 4 i forslag til ny samarbeidsavtale.

I «Kommuneloven med kommentarer» side 211 heter det:

Det følger av konstruksjonen «interkommunalt styre» at samtlige deltakende kommuner må være representert i det øverste styrende organ. Hvis ikke, ville en kommune som ikke er representert, i realiteten ha overdratt beslutnings- og styringsmyndighet på vedkommende saksområde til de andre deltagerkommuner. I Ot.prp. nr 42/1991-92 side 208 gis det i tråd med dette uttrykk for, som en bindende forutsetning, at: «samtlige deltakende kommuner må være representert i styret»

Det er viktig at alle eierkommunene enes om de nye vedtektene.

Rådmannens innstilling

1. Betegnelsen Regionalt kontor for kompetanseutvikling/RKK endres til Regionalt Kompetansekontor Salten/RKS
2. Forslag til samarbeidsavtale med vedtekter for Regionalt Kompetansekontor Salten vedtas lik den foreligger og gjøres gjeldende fra 01.07.2017.